

Den Europæiske Unions Tidende

L 197

Dansk udgave

Retsforskrifter

55. årgang

24. juli 2012

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF ⁽¹⁾** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽¹⁾** 38

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2012/18/EU

af 4. juli 2012

om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽³⁾ fastsætter bestemmelser om forebyggelse af større uheld, som kan indtræffe i forbindelse med visse industrielle aktiviteter, og om begrænsning af deres følger for menneskers sundhed og miljøet.

(2) Større uheld har ofte alvorlige følger, således som det f.eks. var tilfældet med uheldene i Seveso, Bhopal, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse og Buncefield. Desuden kan virkningerne række ud over nationale grænser. Det understreger nødvendigheden af at sikre, at der

træffes passende forholdsregler til at sikre et højt beskyttelsesniveau overalt i Unionen for borgere, lokalsamfund og miljø. Der er derfor behov for at sikre, at det nuværende høje beskyttelsesniveau som minimum bevares uændret eller forhøjes.

(3) Direktiv 96/82/EF har bidraget til at mindske sandsynligheden for og følgerne af sådanne uheld og dermed ført til et bedre beskyttelsesniveau i hele Unionen. En fornyet gennemgang af nævnte direktiv har bekræftet, at hyppigheden af større uheld er forblevet stabil. Selv om de eksisterende bestemmelser som helhed er formålstjenlige, er der ikke desto mindre behov for nogle ændringer for yderligere at styrke beskyttelsesniveauet, især hvad angår forebyggelsen af større uheld. Samtidig bør det system, der blev indført med direktiv 96/82/EF, tilpasses til de ændringer, der er sket i Unionens regler for klassificering af stoffer og blandinger, som direktivet henviser til. Der er desuden en række andre bestemmelser, der bør præciseres nærmere og opdateres.

(4) Det er derfor hensigtsmæssigt at erstatte direktiv 96/82/EF for at sikre, at det eksisterende beskyttelsesniveau fastholdes og forbedres yderligere ved at gøre bestemmelserne mere effektive og ved så vidt muligt at mindske unødige administrative byrder ved at strømline eller forenkle reglerne, forudsat at det ikke går ud over sikkerheden og beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed. Samtidig bør de nye bestemmelser være klare, sammenhængende og letforståelige for at fremme deres gennemførelse og gøre dem lettere at håndhæve, mens beskyttelsesniveauet for menneskers sundhed og miljøet som minimum bevares uændret eller forhøjes. Kommissionen bør samarbejde med medlemsstaterne om den praktiske gennemførelse af nærværende direktiv. Dette samarbejde bør bl.a. omhandle spørgsmålet om selvklassificering af stoffer og blandinger. Alt efter hvad der er relevant, bør interessenter såsom repræsentanter for industrien, arbejdstagerne og ikke-statslige organisationer, der arbejder for at fremme beskyttelsen af menneskers sundhed eller miljøet, inddrages i gennemførelsen af dette direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 248 af 25.8.2011, s. 138.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.6.2012 og Rådets afgørelse af 26.6.2012.

⁽³⁾ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

- (5) De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om grænseoverskridende virkninger af industrielle uheld, som på Unionens vegne blev godkendt ved Rådets afgørelse 98/685/EF af 23. marts 1998 om indgåelse af konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker⁽¹⁾, indeholder bestemmelser om foranstaltninger til forebyggelse, beredskab og imødegåelse af industrielle uheld, der kan få grænseoverskridende virkninger, såvel som bestemmelser om internationalt samarbejde på dette område. Denne konvention er gennemført i EU-retten ved direktiv 96/82/EF.
- (6) Større uheld kan have følger, der rækker ud over nationale grænser, og de økologiske og økonomiske omkostninger ved et uheld bæres ikke blot af den ramte virksomhed, men også af de berørte medlemsstater. Der bør derfor fastsættes og anvendes sikkerheds- og risikobegrænsende foranstaltninger for at forebygge mulige uheld, nedsætte risikoen for at uheld finder sted, samt minimere virkningerne, når uheld finder sted, hvilket vil gøre det muligt at bidrage til at sikre et højt beskyttelsesniveau i hele Unionen.
- (7) Bestemmelserne i dette direktiv bør ikke berøre EU-rettens bestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og om arbejdsmiljøet og navnlig ikke Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet⁽²⁾.
- (8) Visse industrielle aktiviteter bør udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde, forudsat at de er underlagt anden lovgivning på EU-plan eller nationalt plan, der sikrer et tilsvarende sikkerhedsniveau. Kommissionen bør fortsat undersøge, hvorvidt der er betydelige huller i den eksisterende lovgivning, i særdeleshed med hensyn til nye risici og risici affødt af andre aktiviteter såvel som af specifikke farlige stoffer, og bør, hvis det er hensigtsmæssigt, forelægge et lovgivningsmæssigt forslag til imødegåelse af disse huller.
- (9) Bilag I til direktiv 96/82/EF indeholder en liste over de farlige stoffer, der falder ind under direktivets anvendelsesområde, bl.a. ved henvisning til visse bestemmelser i Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁽³⁾ og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater⁽⁴⁾. Direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF er blevet erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger⁽⁵⁾, som inden for Unionen gennemfører det globale harmoniserede system for klassificering og mærkning af kemikalier, der er vedtaget på internationalt plan i De Forenede Nationers (FN) regi. Nævnte forordning indførte nye fareklasser og -kategorier, som kun delvis svarer til klasserne og kategorierne i de nævnte ophævede direktiver. Visse stoffer og blandinger vil imidlertid ikke være klassificeret under dette system, fordi der ikke findes kriterier herfor inden for disse rammer. Bilag I til direktiv 96/82/EF bør derfor ændres for at bringe det i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008, samtidig med at det med direktivet opnåede beskyttelsesniveau bevares eller forhøjes yderligere.
- (10) Med henblik på klassificering af opgraderet biogas bør der tages hensyn til udviklingen af standarder i Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN).
- (11) Uønskede virkninger af tilpasningen til forordning (EF) nr. 1272/2008 og senere tilpasninger af forordningen med indvirkning på klassificeringen af stoffer og blandinger kan forekomme. På grundlag af kriterier indeholdt i nærværende direktiv bør Kommissionen vurdere, om der er farlige stoffer, som uanset deres fareklassificering ikke frembyder en risiko for større uheld, og, hvis det er relevant, forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om udelukkelse af det pågældende farlige stof fra dette direktivs anvendelsesområde. Vurderingen bør iværksættes hurtigt, især efter ændring af klassificeringen af et stof eller en blanding, for at undgå unødvendige byrder for driftslederne og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Udelukkelse fra dette direktivs anvendelsesområde bør ikke være til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger.
- (12) Driftsledere bør være underlagt en generel forpligtelse til at træffe enhver nødvendig foranstaltning for at forebygge større uheld, mindske deres følger og træffe genoprettende foranstaltninger. Når der i virksomheder er farlige stoffer til stede i mængder, der overstiger bestemte tærskler, bør driftslederen give den kompetente myndighed tilstrækkelige oplysninger til, at denne kan identificere virksomheden, de tilstedeværende farlige stoffer og de potentielle farer. Driftslederen bør også udarbejde en plan for forebyggelse af større uheld (»forebyggelsesplan«) indeholdende driftslederens overordnede tilgang og foranstaltninger, herunder hensigtsmæssige sikkerhedsledelsessystemer, med henblik på kontrol med risikoen for større uheld, og såfremt national lovgivning stiller krav herom indsende denne plan til den kompetente myndighed. Når driftsledere identificerer og vurderer risikoen for større uheld, bør der også tages hensyn til de farlige stoffer, der kan blive dannet under et alvorligt uheld i virksomheden.

⁽¹⁾ EFT L 326 af 3.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

- (13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader ⁽¹⁾ er som regel relevant for miljøskader, der er forårsaget af et større uheld.
- (14) For at mindske risikoen for en dominoeffekt bør driftsledere i tilfælde, hvor virksomheder er beliggende på en sådan måde eller så tæt sammen, at det vil kunne øge sandsynligheden for større uheld eller forværre følgerne heraf, samarbejde om udveksling af relevante oplysninger og om informering af offentligheden, herunder nabovirkninger, der vil kunne blive berørt.
- (15) Som dokumentation for, at der er truffet alle nødvendige forholdsregler med henblik på at forebygge større uheld og opstille beredskabsplaner og nødforanstaltninger, bør driftslederen i en virksomhed, hvor der er farlige stoffer til stede i betydelige mængder, indsende en sikkerhedsrapport til den kompetente myndighed. Sikkerhedsrapporten bør indeholde nærmere oplysninger om virksomheden, de tilstedeværende farlige stoffer, anlægget eller lageret, mulige scenarier for større uheld og risikoanalyser, forebyggelses- og indgrebsforanstaltninger samt ledelsessystemer, således at risikoen for større uheld kan forebygges og mindskes, og for at de nødvendige skridt til at begrænse følgerne af et uheld kan tages. Risikoen for større uheld kan øges af sandsynligheden for naturkatastrofer hvor virksomheden er placeret. Dette bør tages i betragtning ved udarbejdelsen af scenarier for større uheld.
- (16) For at være forberedt på nødsituationer i virksomheder, hvor der er farlige stoffer til stede i betydelige mængder, er det nødvendigt at udarbejde interne og eksterne beredskabsplaner og fastsætte procedurer til at sikre, at planerne afprøves og revideres i det fornødne omfang og føres ud i livet i tilfælde af et større uheld eller sandsynlighed herfor. En virksomheds medarbejdere bør høres om den interne beredskabsplan, og den berørte offentlighed bør have mulighed for at tilkendegive sin holdning til den eksterne beredskabsplan. Underleverancer kan have en indvirkning på en virksomheds sikkerhed. Medlemsstaterne bør stille krav om, at driftslederne tager højde for dette i forbindelse med udarbejdelsen af en forebyggelsesplan, sikkerhedsrapport eller intern beredskabsplan.
- (17) I forbindelse med valget af passende driftsmetoder, herunder til overvågning og kontrol, bør driftslederne tage højde for tilgængelige oplysninger om bedste praksis.
- (18) For bedre at beskytte boligområder, rekreative områder og miljøet, herunder områder, som på grund af deres natur er af særlig interesse eller særlig følsomme, bør der i medlemsstaternes politik for fysisk planlægning eller andre relevante politikker sikres passende afstande mellem sådanne områder og de virksomheder, som frembyder sådanne farer, samt, for så vidt angår eksisterende virksomheder om nødvendigt gennemføres supplerende tekniske foranstaltninger for at fastholde den risiko, som mennesker eller miljøet udsættes for, på et acceptabelt niveau. Når der træffes beslutninger, bør tilstrækkelige oplysninger om risiciene og teknisk rådgivning om disse risici tages i betragtning. For at mindske de administrative byrder, navnlig for små og mellemstore virksomheder, bør procedurerne og foranstaltningerne så vidt muligt integreres med de procedurer og foranstaltninger, der gælder efter anden relevant EU-lovgivning.
- (19) For at lette adgangen til oplysninger om miljøet i overensstemmelse med De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (»Aarhuskonventionen«), som på Unionens vegne blev godkendt ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet ⁽²⁾, bør omfanget og kvaliteten af oplysninger til borgerne forbedres. I særdeleshed bør personer, der må antages at kunne blive berørt af et større uheld, have tilstrækkelige oplysninger om, hvordan de bør forholde sig i tilfælde af et uheld. Medlemsstaterne bør stille oplysninger til rådighed om, hvor der kan findes oplysninger om de rettigheder, personer, der berøres af et større uheld, har. Oplysninger der formidles til offentligheden bør formuleres klart og forståeligt. Ud over aktivt at give oplysninger, uden at offentligheden behøver at anmode herom, og uden at udelukke andre former for formidling, bør disse oplysninger også permanent være til rådighed og holdes opdateret elektronisk. Samtidig bør der være tilstrækkelige fortrolighedsgarantier til at imødegå bl.a. sikkerhedsrelaterede problemer.
- (20) Den måde, hvorpå oplysninger forvaltes, bør stemme overens med det initiativ om et fælles miljødatasystem, der blev taget med Kommissionens meddelelse af 1. februar 2008 om udvikling af et fælles miljødatasystem (SEIS). Den bør desuden stemme overens med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) ⁽³⁾ og gennemførelsesbestemmelserne hertil, der tager sigte på at lette udveksling af miljøgeografiske oplysninger mellem offentlige organisationer og på at lette offentlighedens adgang til miljøgeografiske oplysninger overalt i Unionen. Disse oplysninger bør samles i en offentligt tilgængelig database på EU-plan, hvilket også vil gøre det lettere at overvåge direktivets gennemførelse og rapportere herom.

⁽¹⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1.

- (21) I overensstemmelse med Aarhuskonventionen er effektiv inddragelse af offentligheden i beslutningsprocessen nødvendig, således at den berørte offentlighed får mulighed for at fremføre, og beslutningstagerne får mulighed for at tage hensyn til, synspunkter og anliggender, der kan være relevante for beslutningerne og derigennem øge ansvarligheden i beslutningsprocessen og gøre den mere gennemsækelig, og bidrage til offentlighedens opmærksomhed på og opbakning til de trufne beslutninger.
- (22) For at sikre, at der træffes passende beredskabsforanstaltninger, hvis der indtræffer et større uheld, bør driftslederen øjeblikkelig underrette den ansvarlige myndighed herom og meddele den de nødvendige oplysninger for, at den kan vurdere virkningerne af uheldet for menneskers sundhed og miljøet.
- (23) Lokale myndigheder har en interesse i at forebygge større uheld og i at begrænse følgerne heraf og kan spille en væsentlig rolle. Medlemsstaterne bør tage højde herfor i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.
- (24) For at fremme udveksling af oplysninger og forhindre lignende uheld i fremtiden bør medlemsstaterne videregivende oplysninger om større uheld, der indtræffer på deres område, til Kommissionen, så Kommissionen kan analysere farerne i forbindelse hermed og etablere et system for videreformidling af oplysninger særligt om større uheld og de indhøstede erfaringer herfra. Denne informationsudveksling bør også omfatte »næsten-uheld«, som medlemsstaterne anser for at have særlig teknisk betydning for forebyggelse af større uheld og begrænsning af deres følger. Medlemsstaterne og Kommissionen bør bestræbe sig på at sikre, at oplysningerne i de informationssystemer, der er oprettet med henblik på at udveksle oplysninger om større uheld, er fyldestgørende.
- (25) Medlemsstaterne bør bestemme, hvilke kompetente myndigheder der skal have ansvaret for at sikre, at driftslederne opfylder deres forpligtelser. De kompetente myndigheder og Kommissionen bør samarbejde om aktiviteter til støtte for gennemførelsen, bl.a. om udarbejdelse af passende vejledninger og udveksling af bedste praksis. For at undgå unødige administrative byrder bør oplysningsforpligtelserne så vidt muligt integreres med de forpligtelser, der gælder i henhold til anden relevant EU-lovgivning.
- (26) Medlemsstaterne bør sikre, at de kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger i tilfælde, hvor dette direktiv ikke overholdes. For at sikre en effektiv gennemførelse og håndhævelse bør der indføres et system med inspektioner, herunder et program for rutinemæssige inspektioner med jævne mellemrum og ikke-rutinemæssige inspektioner. Disse inspektioner bør så vidt muligt koordineres med de inspektioner, der foretages i henhold til anden EU-lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) ⁽¹⁾, hvor det er relevant. Medlemsstaterne bør sikre, at der er tilstrækkeligt personale med de nødvendige færdigheder og kvalifikationer til rådighed til effektivt at foretage inspektionerne. De kompetente myndigheder bør tilvejebringe tilstrækkelig støtte hertil, med redskaber og mekanismer for udveksling af erfaringer og konsolidering af viden, også på EU-plan.
- (27) For at tage højde for den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af bilag II-VI for at tilpasse dem til den tekniske udvikling. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾.
- (29) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og sikre, at de gennemføres. Disse sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (30) Målet med dette direktiv, nemlig at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- (31) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med nærværende direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.
- (32) Direktiv 96/82/EF bør derfor ændres og efterfølgende ophæves —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastsættes bestemmelser om forebyggelse af større uheld med farlige stoffer og om begrænsning af sådanne uhelds følger for menneskers sundhed og miljøet med det formål på en sammenhængende og effektiv måde at sikre et højt beskyttelsesniveau i hele Unionen.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1.
2. Direktivet finder ikke anvendelse på:
  - a) militære virksomheder, anlæg eller lagre
  - b) farer som følge af ioniserende stråling, der hidrører fra stoffer
  - c) transport af farlige stoffer og hermed direkte forbundet midlertidig oplagring undervejs ad vej, jernbane, indre og ydre vandveje eller luftvejen uden for virksomheder omfattet af dette direktiv, herunder lastning, losning og omladning til og fra et andet transportmiddel på dokanlæg, kajer eller godsbanegårde
  - d) transport af farlige stoffer i rørledninger, herunder pumpestationer, uden for virksomheder omfattet af dette direktiv
  - e) udvinding, det vil sige efterforskning, brydning og forarbejdning af mineraler i miner og stenbrud, herunder ved hjælp af borehuller
  - f) offshore-efterforskning efter og udvinding af mineraler, herunder kulbrinter

- g) oplagring af gas på underjordiske offshore-anlæg, herunder både egentlige oplagingsanlæg og anlæg, hvor der også foretages efterforskning og udvinding af mineraler, herunder kulbrinter

- h) deponeringsanlæg, herunder underjordiske affaldslagre.

Uanset første afsnit, litra e) og h) er onshore underjordiske gaslagre i naturlige jordlag, akviferer, salthuler og nedlagte miner samt kemisk og termisk forædling og hermed forbunden oplagring, der involverer farlige stoffer, samt operationelle affaldshåndteringsanlæg, herunder affaldsdepoter og spærredæmninger, der indeholder farlige stoffer, omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »virksomhed«: hele det område, som er under en driftsleders kontrol, og hvor farlige stoffer er til stede i et eller flere anlæg, herunder de fælles eller tilknyttede kommunikations- og serviceanlæg eller aktiviteter; virksomheder er enten kolonne 2-virksomheder eller kolonne 3-virksomheder
- 2) »kolonne 2-virksomhed«: en virksomhed, hvor farlige stoffer er til stede i mængder, der er lig med eller større end de mængder, der er opført under kolonne 2, del 1, eller kolonne 2, del 2, i bilag I, men mindre end de mængder, der er opført under kolonne 3, del 1, eller kolonne 3, del 2, i bilag I, idet den sammenlægningsformel, der er fastsat i note 4 til bilag I, anvendes, hvor det er relevant
- 3) »kolonne 3-virksomhed«: en virksomhed, hvor farlige stoffer er til stede i mængder, der er lig med eller større end de mængder, der er opført under kolonne 3, del 1, eller kolonne 3, del 2, i bilag I, idet den sammenlægningsformel, der er fastsat i note 4 til bilag I, anvendes, hvor det er relevant
- 4) »nabovirksomhed«: en virksomhed, der er placeret så tæt på en anden virksomhed, at det øger risikoen for eller følgerne af et større uheld
- 5) »ny virksomhed«:
  - a) en virksomhed, der sættes i drift eller opføres den 1. juni 2015 eller senere, eller

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- b) et driftsanlæg, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, eller en kolonne 2-virksomhed, der bliver en kolonne 3-virksomhed eller omvendt den 1. juni 2015 eller senere som følge af ændringer i dets eller dens anlæg eller aktiviteter, der fører til en ændring i dets eller dens beholdning af farlige stoffer
- 6) »eksisterende virksomhed«: en virksomhed, der den 31. maj 2015 falder ind under direktiv 96/82/EF's anvendelsesområde, og som fra den 1. juni 2015 falder ind under nærværende direktivs anvendelsesområde uden ændringer i dens klassifikation som kolonne 2-virksomhed eller kolonne 3-virksomhed
- 7) »anden virksomhed«: et driftsanlæg, der falder ind under nærværende direktivs anvendelsesområde, eller en kolonne 2-virksomhed, der bliver en kolonne 3-virksomhed eller omvendt den 1. juni 2015 eller senere af andre årsager end de i nr. 5) nævnte
- 8) »anlæg«: en teknisk enhed på en virksomhed, enten på eller under jorden, hvor farlige stoffer fremstilles, anvendes, håndteres eller oplagres, det omfatter alle former for udstyr, bygninger, rørledninger, maskineri, værktøj, private banespor, dokker, kajanlæg til anlægget, moler, depoter og lignende strukturer, herunder flydende, som er nødvendige, for at anlægget kan fungere
- 9) »driftsleder«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer virksomheden eller anlægget, eller som, såfremt dette er fastsat i national lovgivning, har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret eller beslutningskompetence med hensyn til den tekniske drift af virksomheden eller anlægget
- 10) »farligt stof«: et stof eller en blanding, der er omfattet af del 1 eller opført i del 2 i bilag I, herunder i form af råstof, produkt, biprodukt, reststof eller mellemprodukt
- 11) »blanding«: en blanding eller opløsning, der er sammensat af to eller flere stoffer
- 12) »tilstedeværelse af farlige stoffer«: faktisk eller påregnelig tilstedeværelse af farlige stoffer i virksomheden, eller af farlige stoffer, som det med rimelighed kan forudses kunne blive dannet, såfremt processer, herunder oplagingsaktiviteter, kommer ud af kontrol i et anlæg i virksomheden, i mængder der er lig med eller større end de i del 1 eller del 2 i bilag I anførte tærskelmængder
- 13) »større uheld«: en hændelse, f.eks. udslip, brand eller eksplosion af større omfang, som skyldes ukontrollerede hændelsesforløb under driften af en virksomhed omfattet af dette direktiv, og som straks eller senere medfører alvorlig fare for menneskers sundhed eller miljøet i eller uden for virksomheden, og hvori et eller flere farlige stoffer indgår
- 14) »fare«: den iboende egenskab ved et farligt stof eller en fysisk tilstand, som kan forårsage skade på menneskers sundhed eller miljøet
- 15) »risiko«: sandsynligheden for, at en bestemt virkning indtræffer inden for en nærmere bestemt periode eller under nærmere bestemte omstændigheder
- 16) »lager«: tilstedeværelse af en mængde farlige stoffer med henblik på opmagasinering, sikker forvaring eller oplagring
- 17) »offentligheden«: en eller flere fysiske eller juridiske personer samt i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis foreninger, organisationer eller grupper af disse personer
- 18) »den berørte offentlighed«: den del af offentligheden, som berøres eller sandsynligvis vil blive berørt af, eller som har en interesse i, beslutninger, der træffes om ethvert af de i artikel 15, stk. 1, omhandlede anliggender; med henblik på denne definition anses ikke-statslige organisationer, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som opfylder alle de i national lovgivning fastsatte krav, for at have en interesse
- 19) »inspektion«: enhver handling, herunder besøg på virksomhedsområdet, enhver kontrol af interne foranstaltninger, systemer og rapporter og opfølgingsdokumenter og enhver nødvendig opfølgning, som iværksættes af eller på vegne af den kompetente myndighed med det formål at kontrollere og fremme virksomheders overholdelse af kravene i dette direktiv.

Artikel 4

Vurdering af risikoen for større uheld ved et specifikt farligt stof

1. Kommissionen vurderer, hvor det er relevant eller i alle tilfælde, når der foreligger en underretning fra en medlemsstat, jf. stk. 2, om det i praksis er umuligt, at et specifikt farligt stof eller en specifik farlig blanding, der er omfattet af del 1 eller opført i del 2 i bilag I kan forårsage et udslip af stof eller energi, som kan afstedkomme et større uheld både under normale og under ekstraordinære omstændigheder, som med rimelighed kan forudses. Denne vurdering skal tage hensyn til de i stk. 3 omhandlede oplysninger og skal baseres på et eller flere af følgende karakteristika:

- a) det farlige stofs fysiske tilstand under normale forarbejdnings- eller behandlingsbetingelser eller ved et ikke-planlagt brud på forsejling

b) det farlige stofs iboende egenskaber, navnlig med hensyn til spredning i forbindelse med en større uheldsscenario, f.eks. molekylnasse og mættet damptryk

c) den maksimale koncentration af stofferne i tilfælde af blandinger.

Med henblik på første afsnit bør der, hvor det er relevant, desuden tages hensyn til forseglingen og den almindelige indpakning af det farlige stof, herunder navnlig hvor det er dækket af specifik EU-lovgivning.

2. Finder en medlemsstat, at et farligt stof ikke udgør en risiko for et større uheld i overensstemmelse med stk. 1, underretter den Kommissionen herom sammen med en understøttende begrundelse, herunder de i stk. 3 omhandlede oplysninger.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 skal de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af det pågældende farlige stofs farlige egenskaber i sundhedsmæssig, fysisk eller miljømæssig henseende, omfatte:

a) en fuldstændig liste over egenskaber, der er nødvendige for at kunne vurdere det farlige stofs potentiale for at kunne forårsage fysiske, sundhedsmæssige eller miljømæssige skader

b) fysiske og kemiske egenskaber (f.eks. molekylnasse, mættet damptryk, iboende toksitet, kogepunkt, reaktivitet, viskositet, opløselighed og andre relevante egenskaber)

c) farlige egenskaber i sundhedsmæssig og fysisk henseende (f.eks. reaktivitet, brandfarlighed, toksicitet samt supplerende faktorer såsom arten af angreb på kroppen, indvirkning på dødeligheden og virkninger på lang sigt samt andre egenskaber, hvor det er relevant)

d) farlige egenskaber i miljømæssig henseende (f.eks. økotoxicitet, persistens, bioakkumulation, potentiale for transport i miljøet over store afstande og andre egenskaber, hvor det er relevant)

e) stoffets eller blandingens EU-klassifikation, hvis en sådan findes

f) oplysninger om de særlige betingelser for håndtering af stoffet (f.eks. temperatur, tryk og andre betingelser, alt efter hvad der er relevante), under hvilke det farlige stof oplagres, anvendes og/eller kan være til stede i tilfælde af forudselig unormal drift eller et uheld såsom brand.

4. Efter den i stk. 1 omtalte vurdering forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag om udelukkelse af det pågældende farlige stof fra dette direktivs anvendelsesområde.

Artikel 5

Driftslederens generelle forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at driftslederen er forpligtet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forebygge større uheld og begrænse sådanne uhelds følger for menneskers sundhed og miljøet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at driftslederen til enhver tid er forpligtet til, især i forbindelse med inspektioner og kontrolforanstaltninger som omhandlet i artikel 20, at godtgøre over for den i artikel 6 omhandlede kompetente myndighed, at han har truffet alle nødvendige foranstaltninger som fastsat i dette direktiv.

Artikel 6

Kompetent myndighed

1. Uden at det berører driftslederens ansvar, opretter eller udpeger medlemsstaterne den eller de kompetente myndigheder, som skal varetage de opgaver, der er fastsat i dette direktiv (»den kompetente myndighed«), samt om nødvendigt instanser, der skal bistå den kompetente myndighed på teknisk plan. Medlemsstater, der opretter eller udpeger mere end én kompetent myndighed, skal sikre, at procedurerne for de enkelte myndigheders varetagelse af deres opgaver er fuldt koordinerede.

2. De kompetente myndigheder og Kommissionen samarbejder om aktiviteter til støtte for gennemførelsen af dette direktiv, med inddragelse af interessenter, hvor det er relevant.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder accepterer ækvivalente oplysninger, som driftsledere indsender i overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning, som opfylder nogle af kravene i dette direktiv med henblik på dette direktiv. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder sikre, at kravene i dette direktiv er opfyldt.

Artikel 7

Anmeldelse

1. Medlemsstaterne kræver, at driftslederen indsender en anmeldelse til den kompetente myndighed med følgende oplysninger:

a) driftslederens navn og/eller firmanavn samt fuldstændig adresse på den berørte virksomhed

b) driftslederens registrerede hjemsted med angivelse af den fuldstændige adresse

c) navn og stilling på den ansvarlige for virksomheden, hvis denne er forskellig fra den i litra a) nævnte

- d) tilstrækkelige oplysninger til identificering af de farlige stoffer og den kategori af stoffer, det drejer sig om, eller som sandsynligvis vil være til stede
- e) det pågældende farlige stofs eller de pågældende farlige stoffers mængde og fysiske tilstand
- f) virksomhedens eller lagerets aktivitet eller påtænkte aktivitet
- g) virksomhedens nærmeste omgivelser og faktorer, der må antages at kunne forårsage et større uheld eller forværre følgerne heraf, herunder oplysninger, hvis sådanne findes, om nabovirksomheder, anlæg, der falder uden for dette direktivs anvendelsesområde, områder og projekter, der kunne være årsag til eller øge risikoen for eller følgerne af et større uheld eller en dominoeffekt.

2. Anmeldelsen eller opdateringen heraf indsendes til den kompetente myndighed inden for følgende frister:

- a) for nye virksomheder i rimelig tid inden opførelsen eller driften påbegyndes eller inden ændringer, der fører til en ændring i beholdningen af farlige stoffer
- b) i alle andre tilfælde et år efter den dato, fra hvilken den pågældende virksomhed omfattes af dette direktiv.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis driftslederen allerede har indsendt anmeldelse til den kompetente myndighed i henhold til den nationale lovgivnings krav inden den 1. juni 2015, og de deri indeholdte oplysninger opfylder kravene i stk. 1 og er forblevet uændrede.

4. Driftslederen skal underrette den kompetente myndighed forud for følgende begivenheder:

- a) en væsentlig forøgelse eller reduktion af mængden af det tilstedeværende farlige stof eller en væsentlig ændring i dets karakter eller fysiske tilstand i forhold til, hvad driftslederen har angivet i den i henhold til stk. 1 indsendte anmeldelse, eller en væsentlig ændring i den proces, hvori det anvendes
- b) en ændring af en virksomhed eller et anlæg, der kan få betydelige følger i henseende til risikoen for et større uheld
- c) permanent lukning af virksomheden eller nedlæggelse af den, eller
- d) ændringer i de i stk. 1, litra a), b) og c), nævnte oplysninger.

Artikel 8

Plan for forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne kræver, at driftslederen udarbejder et skriftligt dokument, der beskriver virksomhedens plan for forebyggelse af større uheld (»forebyggelsesplanen«) og sikrer, at denne plan gennemføres korrekt. Forebyggelsesplanen skal være udformet på en sådan måde, at den sikrer et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet. Den skal være afpasset efter den risiko for et større uheld, der forligger. Den skal angive driftslederens overordnede mål og handlingsprincipper, ledelsens rolle og ansvar samt indsatsen for løbende at forbedre kontrollen med risikoen for større uheld og sikring af et højt beskyttelsesniveau.

2. Forebyggelsesplanen udarbejdes og, såfremt national lovgivning stiller krav herom, indsendes til den kompetente myndighed inden for følgende frister:

- a) for nye virksomheder i rimelig tid inden opførelsen eller driften påbegyndes eller inden ændringer, der fører til en ændring i beholdningen af farlige stoffer
- b) i alle andre tilfælde et år efter den dato, fra hvilken den pågældende virksomhed omfattes af dette direktiv.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis driftslederen allerede har udarbejdet en forebyggelsesplan og, såfremt national lovgivning stiller krav herom, indsendt den til den kompetente myndighed inden den 1. juni 2015, og de deri indeholdte oplysninger opfylder kravene i stk. 1 og er forblevet uændrede.

4. Driftslederen skal med jævne mellemrum og mindst hvert femte år gennemgå og om fornødent opdatere forebyggelsesplanen, jf. dog artikel 11. Såfremt national lovgivning stiller krav herom, skal den opdaterede forebyggelsesplan omgående indsendes til den kompetente myndighed.

5. Forebyggelsesplanen skal gennemføres ved hjælp af hensigtsmæssige midler, strukturer og et sikkerhedsledelsessystem i overensstemmelse med bilag III, som er forholdsmæssigt afstemt efter risikoen for større uheld og kompleksiteten af virksomhedens organisation eller aktiviteter. For kolonne 2-virksomheder kan forpligtelsen til at gennemføre forebyggelsesplanen opfyldes ved hjælp af andre hensigtsmæssige midler, strukturer og ledelsessystemer, der er forholdsmæssigt afstemt efter risikoen for større uheld, under hensyntagen til principperne i bilag III.

Artikel 9

Dominoeffekter

1. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed ud fra de oplysninger, den har modtaget fra driftslederne i henhold til artikel 7 og 10, eller efter en anmodning om supplerende oplysninger fra den kompetente myndighed eller fra inspektioner i henhold til artikel 20, identificerer alle de kolonne 2- og kolonne 3-virksomheder eller grupper af sådanne virksomheder, hvor risikoen for og følgerne af større uheld kan være øget på grund af disse virksomheders geografiske placering og nærhed samt deres beholdning af farlige stoffer.

2. Har den kompetente myndighed supplerende oplysninger til de oplysninger, som driftslederen har indsendt i henhold til artikel 7, stk. 1, litra g), stiller den disse oplysninger til rådighed for den pågældende driftsleder, såfremt det er nødvendigt for anvendelsen af nærværende artikel.

3. Medlemsstaterne sikrer, at driftslederne i de i overensstemmelse med stk. 1 identificerede virksomheder:

- a) udveksler relevante oplysninger, der gør det muligt for virksomhederne at tage hensyn til arten og omfanget af den samlede risiko for et større uheld i deres forebyggelsesplaner, sikkerhedsledelsessystemer, sikkerhedsrapporter og interne beredskabsplaner, alt efter hvad der er relevant
- b) samarbejder om informering af offentligheden og naboanlæg, der ikke er omfattet af dette direktiv, og om meddelelse af oplysninger til den myndighed, der har ansvaret for opstillingen af eksterne beredskabsplaner.

Artikel 10

Sikkerhedsrapport

1. Medlemsstaterne kræver, at driftsledere i kolonne 3-virksomheder udarbejder en sikkerhedsrapport med henblik på at:

- a) dokumentere, at der er iværksat en forebyggelsesplan og et sikkerhedsledelsessystem til gennemførelse heraf i overensstemmelse med de i bilag III anførte oplysninger
- b) dokumentere, at risikoen for større uheld og mulige scenarier for større uheld er blevet identificeret, og at der er truffet de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse af sådanne uheld og begrænsning af deres følger for menneskers sundhed og miljøet
- c) dokumentere, at der er taget passende hensyn til sikkerhed og pålidelighed ved udformningen, bygningen, driften og vedligeholdelsen af alle anlæg, lagre, udstyr og driftsinfrastrukturer, der har indflydelse på risikoen for større uheld i virksomheden
- d) dokumentere, at der er udarbejdet interne beredskabsplaner, og give de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af de eksterne beredskabsplaner
- e) give den kompetente myndighed tilstrækkelige oplysninger til at kunne træffe afgørelser om placering af nye aktiviteter eller projekter i nærheden af eksisterende virksomheder.

2. Sikkerhedsrapporten skal mindst indeholde de data og oplysninger, der er anført i bilag II. Den skal angive, hvilke relevante organisationer der har medvirket ved udarbejdelsen af rapporten.

3. Sikkerhedsrapporten indsendes til den kompetente myndighed inden for følgende frister:

- a) for nye virksomheder i rimelig tid inden opførelsen eller driften påbegyndes eller inden ændringer, der fører til en ændring i beholdningen af farlige stoffer
- b) for eksisterende kolonne 3-virksomheder den 1. juni 2016
- c) for andre virksomheder to år efter den dato, fra hvilken den pågældende virksomhed omfattes af dette direktiv.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis driftslederen allerede i overensstemmelse med kravene i den nationale lovgivning har indsendt sikkerhedsrapporten til den kompetente myndighed inden den 1. juni 2015, og de deri indeholdte oplysninger opfylder kravene i stk. 1 og 2 og er forblevet uændrede. Driftslederen skal, for at efterleve stk. 1 og 2 i nærværende artikel, indsende eventuelle ændrede dele af sikkerhedsrapporten i det format som den kompetente myndighed foreskriver i overensstemmelse med de i stk. 3 anførte tidsfrister.

5. Driftslederen skal med jævne mellemrum og mindst hvert femte år gennemgå og om fornødent opdatere anmeldelsen, jf. dog artikel 11.

Driftslederen skal desuden efter et større uheld i dennes virksomhed og på et hvilket som helst andet tidspunkt på eget initiativ eller på den kompetente myndigheds anmodning gennemgå og om fornødent opdatere sikkerhedsrapporten, når nye forhold eller ny teknologisk viden om sikkerhedsspørgsmål begrundet det, herunder viden opnået gennem analyser af uheld eller, i det omfang det er muligt, »næsten-uheld« og ny viden om risikovurdering.

Den opdaterede sikkerhedsrapport eller opdaterede dele heraf skal omgående indsendes til den kompetente myndighed.

6. Inden driftslederen påbegynder opførelse eller drift eller i de i stk. 3, litra b) og c), og stk. 5 i denne artikel omhandlede tilfælde, skal den kompetente myndighed inden for en rimelig frist efter at have modtaget rapporten meddele driftslederen, hvilke konklusioner den har draget af sin gennemgang af sikkerhedsrapporten og, hvor relevant, i overensstemmelse med artikel 19 forbyde idriftsætning eller fortsat drift af den pågældende virksomhed.

*Artikel 11***Ændring af et anlæg, en virksomhed eller et lager**

I tilfælde af ændringer af et anlæg, en virksomhed, et lager eller en proces eller farlige stoffers karakter, fysiske tilstand eller mængde, der kan have væsentlige følger for risikoen for større uheld, eller som kunne føre til, at en kolonne 2-virksomhed bliver en kolonne 3-virksomhed eller omvendt, skal medlemsstaterne sikre, at driftslederen gennemgår og om fornødent opdaterer anmeldelsen, forebyggelsesplanen, sikkerhedsledelsessystemet og sikkerhedsrapporten og underretter den kompetente myndighed om det nærmere indhold af disse opdateringer, inden ændringen foretages.

*Artikel 12***Beredskabsplaner**

1. For alle kolonne 3-virksomheder sikrer medlemsstaterne:

- a) at driftslederen udarbejder en intern beredskabsplan omfattende de foranstaltninger, der skal iværksættes i selve virksomheden
- b) at driftslederen giver den kompetente myndighed de nødvendige oplysninger, således at denne kan udarbejde eksterne beredskabsplaner
- c) at de myndigheder, medlemsstaterne har udpeget hertil, inden for to år efter i overensstemmelse med litra b) at have modtaget de nødvendige oplysninger fra driftslederen, udarbejder en ekstern beredskabsplan for de foranstaltninger, der skal iværksættes uden for virksomheden.

2. Driftslederne skal opfylde de i stk. 1, litra a) og b), nævnte forpligtelser inden for følgende frister:

- a) for nye virksomheder: i rimelig tid inden driften påbegyndes eller inden ændringer, der fører til en ændring i beholdningen af farlige stoffer
- b) for eksisterende kolonne 3-virksomheder: inden den 1. juni 2016, medmindre den interne beredskabsplan var udarbejdet i overensstemmelse med kravene i national lovgivning inden denne dato, og oplysningerne heri sammen med oplysningerne i stk. 1, litra b), opfylder betingelserne i nærværende artikel og er forblevet uændret
- c) for andre virksomheder: to år efter den dato, fra hvilken den pågældende virksomhed omfattes af dette direktiv.

3. Beredskabsplanerne udarbejdes med følgende formål:

- a) at begrænse og kontrollere uheld for at minimere deres følger og begrænse skaderne for menneskers sundhed, miljøet og ejendomme
- b) at træffe de nødvendige foranstaltninger til at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod virkningerne af større uheld
- c) at give den berørte offentlighed og de berørte instanser og myndigheder i området de nødvendige oplysninger
- d) at genoprette og rense miljøet efter et større uheld.

Beredskabsplanerne skal indeholde de i bilag IV anførte oplysninger.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de interne beredskabsplaner i henhold til dette direktiv udarbejdes i samråd med medarbejderne i virksomheden, herunder relevante medarbejdere udlånt i en længere periode af tredjemand.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed på et tidligt tidspunkt får mulighed for at tilkendegive sin holdning til de eksterne beredskabsplaner i forbindelse med deres udarbejdelse, eller når de ændres væsentligt.

6. Medlemsstaterne sikrer, at driftslederne og de udpegede myndigheder med passende intervaller på højst tre år gennemgår, afprøver og om nødvendigt opdaterer henholdsvis de interne og eksterne beredskabsplaner. Ved gennemgangen af planerne skal der tages hensyn til ændringer, der er sket i de pågældende virksomheder eller hos de pågældende beredskabs tjenester, ny teknisk viden og viden om håndtering af større uheld.

Med hensyn til eksterne beredskabsplaner skal medlemsstaterne tage hensyn til behovet for at fremme et tættere samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet i forbindelse med større ulykker.

7. Medlemsstaterne sikrer, at driftslederen og om nødvendigt den dertil udpegede kompetente myndighed straks iværksætter beredskabsplanerne, hvis der indtræffer et større uheld, eller hvis der indtræder en ukontrolleret hændelse, som på grund af sin karakter med rimelighed kunne antages at føre til et større uheld.

8. Den kompetente myndighed kan på grundlag af oplysningerne i sikkerhedsrapporten med angivelse af begrundelsen herfor bestemme, at kravet om udarbejdelse af en ekstern beredskabsplan i henhold til stk. 1 ikke finder anvendelse.

Artikel 13

Fysisk planlægning

1. Medlemsstaterne sikrer, at målene med hensyn til forebyggelse af større uheld og begrænsning af sådanne uhelds følger for menneskers sundhed og miljøet tages i betragtning i deres politik for fysisk planlægning eller andre relevante politikker. De forfølger disse mål gennem kontrol med:

- a) placering af nye virksomheder
- b) ændringer i virksomheder omfattet af artikel 11
- c) nye projekter i nærheden af virksomheder, såsom transportruter, bygninger og anlæg, der benyttes af offentligheden, samt boligområder, såfremt placeringen eller projektet vil kunne blive årsag til eller øge risikoen for eller følgerne af et større uheld.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i deres politik for fysisk planlægning eller andre relevante politikker samt ved disse politikkers gennemførelse tages hensyn til behovet for på lang sigt:

- a) at opretholde passende sikkerhedsafstand mellem virksomheder omfattet af dette direktiv og boligområder, bygninger og områder, der benyttes af offentligheden, rekreative områder samt så vidt muligt vigtige trafikruter
- b) at beskytte områder, som på grund af deres natur er særlig følsomme eller af særlig interesse i nærheden af virksomheder, hvor det er relevant ved at fastsætte passende sikkerhedsafstande eller træffe andre relevante foranstaltninger
- c) for eksisterende virksomheders vedkommende at træffe yderligere tekniske foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 5 for derved at undgå at forøge risikoen for menneskers sundhed og miljøet.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle kompetente myndigheder og planmyndigheder med ansvar for afgørelser på dette område indfører passende høringsprocedurer for at lette gennemførelsen af de i stk. 1 omhandlede politikker. Disse procedurer skal udformes på en sådan måde, at det sikres, at driftslederen giver tilstrækkelige oplysninger om de risici, virksomheden er forbundet med, og at teknisk rådgivning om disse risici er til rådighed enten for hvert enkelt tilfælde eller generelt, når afgørelser træffes.

Medlemsstaterne sikrer, at driftsledere i kolonne 2-virksomheder på den kompetente myndigheds anmodning tilvejebringer tilstrækkelige oplysninger om risiciene ved deres virksomhed til brug for fysisk planlægning.

4. Kravene i stk. 1, 2 og 3 i denne artikel finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet ⁽²⁾ og anden relevant EU-lovgivning. Medlemsstaterne kan indføre koordinerede eller fælles procedurer med henblik på at opfylde kravene i denne artikel og kravene i nævnte lovgivning, bl.a. med det formål at undgå overlappende vurderinger eller høringer.

Artikel 14

Information af offentligheden

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i bilag V anførte oplysninger permanent er tilgængelige for offentligheden, også elektronisk. Oplysningerne skal holdes opdateret i fornødent omfang, herunder i tilfælde af ændringer omfattet af artikel 11.

2. For kolonne 3-virksomheder skal medlemsstaterne desuden sikre:

- a) at alle personer, som må antages at kunne blive berørt af et større uheld, regelmæssigt og uden at skulle anmode herom modtager klare og forståelige oplysninger i den mest hensigtsmæssige form om sikkerhedsforanstaltninger og hensigtsmæssig adfærd i tilfælde af et større uheld
- b) at offentligheden efter anmodning kan få indsigt i sikkerhedsrapporten, jf. dog artikel 22, stk. 3; i tilfælde, hvor artikel 22, stk. 3, finder anvendelse, skal der gives indsigt i en ændret rapport, f.eks. i form af et ikke-teknisk sammendrag, som mindst skal indeholde generelle oplysninger om risikoen for større uheld og om potentielle følger for menneskers sundhed og miljøet af sådanne større uheld
- c) at offentligheden efter anmodning kan få indsigt i fortegnelsen over farlige stoffer i virksomheden, jf. dog artikel 22, stk. 3.

De oplysninger, der skal gives i henhold til første afsnit, litra a), omfatter mindst de i bilag V anførte oplysninger. Oplysningerne skal desuden gives til alle bygninger og områder, der benyttes af offentligheden, herunder skoler og hospitaler, samt alle nabo-virksomheder, hvor der er tale om virksomheder omfattet af artikel 9. Medlemsstaterne sikrer, at disse oplysninger gives mindst hvert femte år, at de regelmæssigt revideres og om nødvendigt opdateres, herunder i tilfælde af ændringer omfattet af artikel 11.

3. Medlemsstaterne giver andre medlemsstater, der må påregnes at kunne blive berørt af de grænseoverskridende

⁽¹⁾ EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

følger af et større uheld i en kolonne 3-virksomhed, tilstrækkelige oplysninger til, at de potentielt berørte medlemsstater om nødvendigt kan anvende de relevante bestemmelser i artikel 12 og 13 samt i nærværende artikel.

4. Har en medlemsstat fastslået, at en virksomhed beliggende tæt på en anden medlemsstats område ikke er i stand til at udgøre en risiko for et større uheld med virkninger uden for virksomhedens område, jf. artikel 12, stk. 8, og der derfor ikke er krav om udarbejdelse af en ekstern beredskabsplan som omhandlet i artikel 12, stk. 1, underretter den førstnævnte medlemsstat den anden medlemsstat om sin begrundede afgørelse.

Artikel 15

Høring og inddragelse af offentligheden

1. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed på et tidligt tidspunkt får mulighed for at tilkendegive sin holdning til specifikke individuelle projekter vedrørende:

- a) planlægning af nye virksomheder som omhandlet i artikel 13
- b) væsentlige ændringer i virksomheder som omhandlet i artikel 11, hvis sådanne ændringer er underlagt de i artikel 13 fastsatte krav
- c) nye projekter i nærheden af virksomheder, såfremt placeringen eller projektet kan øge risikoen for eller følgerne af et større uheld, jf. artikel 13.

2. I forbindelse med de i stk. 1 omhandlede specifikke individuelle projekter skal der tidligt i beslutningsprocessen, eller senest så snart det med rimelighed er muligt at give oplysningerne, ved offentlig bekendtgørelse eller ved andre egnede midler herunder elektroniske medier, hvor det er muligt, gives oplysninger til offentligheden om følgende forhold:

- a) genstanden for det specifikke projekt
- b) i relevante tilfælde det forhold, at et projekt er genstand for en national eller grænseoverskridende miljøkonsekvensvurdering eller konsultationer mellem medlemsstater i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3
- c) hvilken kompetent myndighed der har ansvaret for at træffe afgørelsen, hos hvem relevante oplysninger kan indhentes, og hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes, samt nærmere oplysninger om fristerne for at fremsætte bemærkninger eller stille spørgsmål
- d) hvilke afgørelser der kan blive tale om, eller udkast til afgørelsen, hvis et sådant foreligger
- e) angivelse af, hvornår, hvor og hvordan de relevante oplysninger vil blive stillet til rådighed

- f) hvilke foranstaltninger der er truffet for inddragelse og høring af offentligheden i henhold til denne artikels stk. 7.

3. I forbindelse med de i stk. 1 omtalte specifikke individuelle projekter sikrer medlemsstaterne, at den berørte offentlighed inden for passende frister kan få indsigt i følgende:

- a) i overensstemmelse med national lovgivning, de vigtigste rapporter og anbefalinger, der er indgivet til den kompetente myndighed på det tidspunkt, hvor den berørte offentlighed blev informeret i henhold til stk. 2
- b) i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger⁽¹⁾, andre oplysninger end de i denne artikels stk. 2 omhandlede, som er relevante for den pågældende afgørelse, og som først foreligger, efter at den berørte offentlighed blev informeret i henhold til det pågældende stykke.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed får adgang til at fremsætte bemærkninger og synspunkter til den kompetente myndighed, før der træffes en afgørelse om et specifikt individuelt projekt som omhandlet i stk. 1, og at der i beslutningsprocessen tages behørigt hensyn til udfaldet af høringer foretaget i henhold til stk. 1.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, når den relevante afgørelse er truffet, giver offentligheden indsigt i:

- a) afgørelsens indhold og begrundelse, med alle senere opdateringer
- b) udfaldet af de høringer, der er foretaget, inden afgørelsen blev truffet, og en redegørelse for, hvordan der er taget hensyn til dem i afgørelsen.

6. Når der opstilles overordnede planer eller programmer for projekter, der falder ind under stk. 1, litra a) eller c), sikrer medlemsstaterne, at offentligheden på et tidligt tidspunkt gives reel mulighed for at blive inddraget i udarbejdelsen, ændringen eller gennemgangen heraf gennem de procedurer, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet⁽²⁾.

Medlemsstaterne identificerer den offentlighed, der er berettiget til at blive inddraget i forbindelse med dette stykke, herunder relevante ikke-statslige organisationer, som opfylder alle relevante krav i henhold til national lovgivning, såsom miljøbeskyttelsesorganisationer.

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

Dette stykke finder ikke anvendelse på planer og programmer, i forbindelse med hvilke der gennemføres en procedure med inddragelse af offentligheden i henhold til direktiv 2001/42/EF.

7. De nærmere bestemmelser for informering af offentligheden og høring af den berørte offentlighed fastlægges af medlemsstaterne.

Der fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, som giver tilstrækkelig tid til at informere offentligheden og til, at den berørte offentlighed kan forberede sig på og reelt blive inddraget i de miljøbeslutningsprocesser, der er omfattet af denne artikel.

Artikel 16

Oplysninger, som driftslederen skal give, og foranstaltninger, der skal træffes, efter et større uheld

Medlemsstaterne sikrer, at driftslederen efter et større uheld er forpligtet til så hurtigt som praktisk muligt og på den mest hensigtsmæssige måde at:

- a) underrette den kompetente myndighed
- b) give den kompetente myndighed følgende oplysninger, så snart de foreligger:
  - i) de nærmere omstændigheder ved uheldet
  - ii) hvilke farlige stoffer, der er involveret
  - iii) de data, der er til rådighed med henblik på vurdering af uheldets virkninger for menneskers sundhed, miljøet og ejendom
  - iv) hvilke nødforholdsregler der er truffet.
- c) oplyse den kompetente myndighed om, hvilke foranstaltninger der påtænkes iværksat:
  - i) for at afhjælpe virkningerne på mellemlang og lang sigt af uheldet
  - ii) for at undgå en gentagelse af et sådant uheld
- d) opdatere de afgivne oplysninger, hvis en nærmere undersøgelse afslører andre forhold, som ændrer disse oplysninger eller de konklusioner, der er draget på grundlag af dem.

Artikel 17

Foranstaltninger, som den kompetente myndighed skal træffe efter et større uheld

Efter et større uheld pålægger medlemsstaterne den kompetente myndighed:

- a) at sikre, at de akutte nødforholdsregler og de foranstaltninger på mellemlang og lang sigt, der måtte være nødvendige, iværksættes

- b) gennem inspektion, undersøgelser eller på anden hensigtsmæssig måde at indhente de oplysninger, der er nødvendige for en fuldstændig analyse af de tekniske, organisatoriske og ledelsesmæssige aspekter af uheldet

- c) at træffe passende forholdsregler for at sikre, at driftslederen træffer alle nødvendige afhjælpende foranstaltninger

- d) at afgive anbefalinger om fremtidige forebyggende foranstaltninger, og

- e) at underrette de personer, der sandsynligvis vil blive berørt, om det uheld, der har fundet sted og, hvis det er relevant, om de foranstaltninger, der er truffet for at mindske følgerne af det.

Artikel 18

Oplysninger, som medlemsstaterne skal give efter et større uheld

1. Med henblik på at forebygge og begrænse følgerne af større uheld underretter medlemsstaterne Kommissionen om større uheld, som er indtruffet på deres område, og som opfylder kriterierne i bilag VI. De giver Kommissionen følgende oplysninger:

- a) medlemsstatens navn samt navn og adresse på den myndighed, der er ansvarlig for indberetningen
- b) dato, tidspunkt og sted for uheldet, herunder driftslederens fulde navn og den pågældende virksomheds adresse
- c) kort beskrivelse af omstændighederne ved uheldet, herunder de involverede farlige stoffer og de umiddelbare følger for menneskers sundhed og miljøet
- d) kort beskrivelse af de trufne nødforholdsregler og af de umiddelbare forholdsregler, der er nødvendige for at undgå en gentagelse af uheldet
- e) resultaterne af deres analyser og anbefalinger.

2. Oplysningerne i stk. 1 i denne artikel indgives, så snart det er praktisk muligt og senest et år efter datoen for uheldet ved brug af den i artikel 21, stk. 4, omhandlede database. Hvis de i stk. 1, litra e), omtalte oplysninger til indgivelse i databasen kun kan fremskaffes i foreløbig form inden for denne tidsfrist, skal oplysningerne opdateres, så snart resultaterne af yderligere analyser og anbefalinger foreligger.

Medlemsstaterne kan udsætte den i stk. 1, litra e), omhandlede indberetning af oplysninger indtil retssager, som kan blive berørt af en sådan indberetning, er afsluttede.

3. Med henblik på medlemsstaternes indgivelse af de i stk. 1 i denne artikel omhandlede oplysninger udarbejdes en indberetningsformular i form af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på enhver instans, som måtte være i besiddelse af relevante oplysninger om større uheld, og som kan rådgive de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, der bliver stillet over for et sådant større uheld.

Artikel 19

Driftsforbud

1. Medlemsstaterne forbyder drift eller idriftsætning af virksomheder, anlæg eller lagre eller enhver del heraf, hvis de foranstaltninger, som driftslederen har truffet, er klart utilstrækkelige til at forebygge eller begrænse større uheld. Med henblik herpå skal medlemsstaterne blandt andet tage hensyn til alvorlige undladelser af at træffe nødvendige foranstaltninger, der fremgår af inspektionsrapporten.

Medlemsstaterne kan forbyde drift eller idriftsætning af virksomheder, anlæg eller lagre eller enhver del heraf, hvis driftslederen ikke inden for den fastsatte frist har indgivet anmeldelse, rapporter eller andre oplysninger, som kræves i henhold til dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at driftslederen har adgang til at påklage et forbud, den kompetente myndighed har meddelt i henhold til stk. 1, over for en relevant instans, der fastsættes i henhold til national lovgivning og procedurer.

Artikel 20

Inspektioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører et inspektionssystem.

2. Inspektionerne skal være afpasset efter den pågældende virksomhedstype. Inspektionerne skal gennemføres uafhængigt af modtagelse af sikkerhedsrapporter eller af andre rapporter. De skal sikre en planlagt og systematisk undersøgelse af de systemer, der anvendes i virksomheden, hvad enten de er af teknisk, organisatorisk eller ledelsesmæssig art, og navnlig tage sigte på at sikre:

- a) at driftslederen kan godtgøre, at han har truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at forebygge større uheld i forbindelse med virksomhedens forskellige aktiviteter
- b) at driftslederen kan godtgøre, at han har truffet tilstrækkelige forholdsregler til at begrænse følgerne af større uheld i og uden for virksomhedsområdet
- c) at de data og oplysninger, der er indeholdt i sikkerhedsrapporten eller enhver anden indsendt rapport, giver et korrekt billede af forholdene i virksomheden

d) at de i artikel 14 omhandlede oplysninger er gjort tilgængelige for offentligheden.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle virksomheder er omfattet af en inspektionsplan på nationalt, regionalt eller lokalt plan, og at denne plan revideres regelmæssigt og opdateres i det fornødne omfang.

Hver inspektionsplan skal omfatte:

- a) en generel vurdering af relevante sikkerhedsspørgsmål
- b) en angivelse af, hvilket geografisk område inspektionsplanen omfatter
- c) en fortegnelse over de virksomheder, planen omfatter
- d) en fortegnelse over grupper af virksomheder med potentielle dominoeffekter, jf. artikel 9
- e) en fortegnelse over virksomheder, hvor særlige eksterne risici eller faremomenter kan øge risikoen for eller følgerne af et større uheld
- f) fremgangsmåden ved rutineinspektioner, herunder programmer for sådanne inspektioner, jf. stk. 4
- g) fremgangsmåder for ikke-rutinemæssige inspektioner, jf. stk. 6
- h) bestemmelser om samarbejde mellem forskellige inspektionsmyndigheder.

4. Med udgangspunkt i de i stk. 3 omhandlede inspektionsplaner udarbejder den kompetente myndighed regelmæssigt programmer for rutinemæssige inspektioner i alle virksomheder, herunder hyppigheden af besøg på virksomhedsområdet for forskellige virksomhedstyper.

Tidsrummet mellem to på hinanden følgende inspektioner på virksomhedsområdet må ikke overstige et år for kolonne 3-virksomheder og tre år for kolonne 2-virksomheder, medmindre den kompetente myndighed har udarbejdet et inspektionsprogram baseret på en systematisk vurdering af risikoen for større uheld i de pågældende virksomheder.

5. Den systematiske vurdering af risiciene i de pågældende virksomheder baseres på mindst følgende kriterier:

- a) de pågældende virksomheders potentielle indvirkning på menneskers sundhed og på miljøet

b) i hvilket omfang de pågældende virksomheder hidtil har overholdt kravene i dette direktiv.

Der kan desuden tages hensyn til relevante resultater af inspektioner foretaget i henhold til anden EU-lovgivning.

6. I tilfælde af alvorlige klager, alvorlige uheld og »næsten-uheld«, hændelser og tilsidesættelser foretages der snarest muligt ikke-rutinemæssige inspektioner.

7. Senest fire måneder efter hver inspektion skal den kompetente myndighed underrette driftslederen om, hvilke konklusioner den har draget af inspektionen, og hvilke foranstaltninger den finder nødvendige. Den kompetente myndighed sikrer, at driftslederen iværksætter alle disse nødvendige foranstaltninger inden for en rimelig frist efter modtagelse af denne underretning.

8. Er der under en inspektion blevet påvist et væsentligt tilfælde af manglende overholdelse af dette direktiv, skal der foretages en yderligere inspektion inden for seks måneder.

9. Inspektioner skal så vidt muligt koordineres med inspektioner, der foretages i henhold til anden EU-lovgivning, og kombineres med dem, hvor det er hensigtsmæssigt.

10. Medlemsstaterne tilskynder de kompetente myndigheder til at tilvejebringe ordninger og redskaber til udveksling af erfaringer og konsolidering af viden og til at deltage i sådanne ordninger på EU-plan, hvor det er relevant.

11. Medlemsstaterne sikrer, at driftslederne yder de kompetente myndigheder enhver bistand, der er nødvendig, for at de kan gennemføre de inspektioner og indhente de oplysninger, de har brug for til varetagelsen af deres opgaver i henhold til dette direktiv, og at de kompetente myndigheder i særdeleshed får mulighed for at danne sig et komplet billede af risikoen for et større uheld og risikoen for en forøgelse af sandsynligheden for eller en forværring af større uheld, for at udarbejde en ekstern beredskabsplan og for at tage hensyn til stoffer, der på grund af deres fysiske form, særlige omstændigheder eller placering fortjener særlig opmærksomhed.

Artikel 21

Informationssystem og -udveksling

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler oplysninger om de indvundne erfaringer med hensyn til forebyggelse af større uheld og begrænsning af deres følger. Disse oplysninger skal navnlig vedrøre den måde, hvorpå de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger fungerer.

2. Senest den 30. september 2019 og hvert fjerde år derefter aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om gennemførelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne indsender vedrørende de virksomheder, der er omfattet af dette direktiv, mindst følgende oplysninger til Kommissionen:

- a) driftslederens navn eller firmanavn samt fuldstændig adresse på den pågældende virksomhed
- b) virksomhedens aktivitet(er).

Kommissionen opretter og opdaterer løbende en database med de oplysninger, medlemsstaterne har indsendt. Adgang til databasen begrænses til personer, der er godkendt af Kommissionen eller medlemsstaternes kompetente myndigheder.

4. Kommissionen opretter en database og stiller den til rådighed for medlemsstaterne med bl.a. oplysninger om større uheld, der er indtruffet på medlemsstaternes område, med henblik på:

- a) hurtigt at videreformidle de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, til alle kompetente myndigheder
- b) at udsende analyser af årsagerne til større uheld samt de indhøstede erfaringer herfra til kompetente myndigheder
- c) at udsende oplysninger til de kompetente myndigheder om forebyggende foranstaltninger
- d) at oplyse, hvilke organisationer der kan rådgive eller give relevante oplysninger om større uhelds opståen og om forebyggelse og begrænsning af følgerne af sådanne uheld.

5. Senest den 1. januar 2015 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger de formater, der skal anvendes ved indsendelse af de i stk. 2 og 3 i denne artikel omhandlede oplysninger fra medlemsstaterne, og de databaser, der er nævnt i stk. 3 og 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2.

6. Databasen i stk. 4 skal som minimum indeholde:

- a) de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2
- b) en analyse af årsagerne til uheldene
- c) de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med uheldene
- d) hvilke forebyggende foranstaltninger der er nødvendige for at undgå gentagelser.

7. Kommissionen gør den ikke-fortrolige del af oplysningerne offentligt tilgængelig.

Artikel 22

Adgang til oplysninger og fortrolighed

1. Medlemsstaterne sikrer af hensyn til åbenheden, at den kompetente myndighed er forpligtet til at stille oplysninger, som besiddes i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv, til rådighed for fysiske eller juridiske personer, der anmoder derom, i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF.

2. Udlevering af oplysninger, som kræves i henhold til dette direktiv, herunder i henhold til artikel 14, kan afvises eller begrænses af den kompetente myndighed, når betingelserne i artikel 4 i direktiv 2003/4/EF er opfyldt.

3. Den kompetente myndighed kan give afslag på fuldstændig udlevering af de i artikel 14, stk. 2, litra b) og c), omhandlede oplysninger, som denne kompetente myndighed besidder, jf. dog denne artikels stk. 2, hvis driftslederen har anmodet om, at visse oplysninger i sikkerhedsrapporten eller fortegnelsen over farlige stoffer ikke udleveres af de grunde, der er nævnt i artikel 4 i direktiv 2003/4/EF.

Den kompetente myndighed kan også af de samme grunde bestemme, at der ikke udleveres oplysninger om visse dele af rapporten eller fortegnelsen. I sådanne tilfælde skal driftslederen med denne myndigheds godkendelse sende en ændret rapport eller fortegnelse, som ikke indeholder disse dele, til den kompetente myndighed.

Artikel 23

Adgang til klage og domstolsprøvelse

Medlemsstaterne sikrer, at:

a) enhver, der anmoder om adgang til oplysninger i henhold til artikel 14, stk. 2, litra b) eller c), eller artikel 22, stk. 1, i nærværende direktiv har mulighed for at få prøvet en offentlig myndigheds handlinger eller undladelser i forbindelse med en sådan anmodning i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 2003/4/EF

b) medlemmerne af den berørte offentlighed inden for rammerne af deres relevante nationale lovgivning har adgang til klage og domstolsprøvelse, som fastsat i artikel 11 i direktiv 2011/92/EU, i sager omfattet af artikel 15, stk. 1, i nærværende direktiv.

Artikel 24

Vejledning

Kommissionen kan udarbejde en vejledning vedrørende sikkerhedsafstand og dominoeffekter.

Artikel 25

Ændring af bilag

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med henblik på tilpasning af bilag II-VI til den tekniske udvikling. Tilpasninger af denne art må ikke føre til væsentlige ændringer i de krav, der stilles til medlemsstaterne og driftslederne i dette direktiv.

Artikel 26

Udøvelse af delegationen

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 25, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 13. august 2012. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest fire måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 25 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, underretter den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 25 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 27

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der nedsættes i overensstemmelse med til direktiv 96/82/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*Artikel 28***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal gælde for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 1. juni 2015 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af dem.

*Artikel 29***Rapportering og revision**

1. På grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne indsender i henhold til artikel 18 og artikel 21, stk. 2, og de oplysninger, som findes i de i artikel 21, stk. 3 og 4, omhandlede databaser samt under hensyntagen til gennemførelsen af artikel 4, forelægger Kommissionen senest den 30. september 2020 og hvert fjerde år derefter Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om dette direktivs gennemførelse og effektive anvendelse, hvori skal indgå oplysninger om større uheld, der har fundet sted i Unionen, og om de mulige virkninger heraf for gennemførelsen af dette direktiv. I den første af disse rapporter medtager Kommissionen en vurdering af behovet for at ændre dette direktivs anvendelsesområde. Rapporterne kan, om nødvendigt, ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag.

2. Kommissionen kan i forbindelse med relevant EU-lovgivning undersøge, om der er behov for at behandle spørgsmålet om driftslederens finansielle ansvar i tilfælde af større uheld, herunder forsikringsmæssige spørgsmål.

*Artikel 30***Ændring af direktiv 96/82/EF**

I bilag I, del 1, til direktiv 96/82/EF tilføjes under overskriften »Olieprodukter« følgende litra: »d) svær fuelolie«.

*Artikel 31***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. maj 2015. De anvender bestemmelserne fra den 1. juni 2015.

Uanset første afsnit sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktivs artikel 30 senest den 14. februar 2014. De anvender bestemmelserne fra den 15. februar 2014.

De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 32***Ophævelse**

1. Direktiv 96/82/EF ophæves med virkning fra den 1. juni 2015.

2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII.

*Artikel 33***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 34***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 4. juli 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

A. D. MAVROYIANNIS

Formand

FORTEGNELSE OVER BILAG

- Bilag I — Farlige stoffer
- Bilag II — Data og oplysninger, der som minimum skal indgå i den i artikel 10 omhandlede sikkerhedsrapport
- Bilag III — Oplysninger efter artikel 8, stk. 5, og artikel 10 om virksomhedens sikkerhedsledelsessystem og organisation med henblik på forebyggelse af større uheld
- Bilag IV — Data og oplysninger, der skal indgå i de i artikel 12 omhandlede beredskabsplaner
- Bilag V — Oplysninger til offentligheden i henhold til artikel 14, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, litra a)
- Bilag VI — Kriterier for indberetning af større uheld til Kommissionen, jf. artikel 18, stk. 1
- Bilag VII — Sammenligningstabel
-

BILAG I

FARLIGE STOFFER

Farlige stoffer, der er omfattet af farekategorierne opført dette bilags kolonne 1, del 1, er underlagt tærskelmængderne fastsat i kolonne 2 og 3, del 1.

Når et farligt stof er omfattet af dette bilags del 1 og er opført i del 2, finder tærskelmængderne fastsat i kolonne 2 og 3, del 2, anvendelse.

DEL 1

Kategorier af farlige stoffer

Denne del omfatter alle farlige stoffer, der falder ind under farekategorierne i kolonne 1:

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farekategorier i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008	Tærskelmængde (tons) for farlige stoffer, som der henvises til i artikel 3, stk. 10, til gennemførelse af	
	kolonne 2-krav	kolonne 3-krav
Afsnit H — SUNDHEDSFARER		
H1 AKUT TOKSISK kategori 1, alle eksponeringsveje	5	20
H2 AKUT TOKSISK — Kategori 2, alle eksponeringsveje — Kategori 3, eksponering og indånding (jf. note 7)	50	200
H3 SPECIFIK MÅLORGANTOKSICITET (STOT) — ENKELT EKSPONERING STOT SE kategori 1	50	200
Afsnit P — FYSISKE FARER		
P1a EKSPLOSIVER (jf. note 8) — Ustabile eksplosiver eller — Eksplosiver, gruppe 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6, eller — Stoffer eller blandinger, som har eksplosive egenskaber efter metode A.14 i forordning (EF) nr. 440/2008 (jf. note 9) og ikke tilhører fareklasserne Organiske peroxider eller Selvreaktive stoffer og blandinger	10	50
P1b EKSPLOSIVER (jf. note 8) Eksplosiver, gruppe 1.4 (jf. note 10)	50	200
P2 BRANDFARLIGE GASSER Brandfarlige gasser, kategori 1 eller 2	10	50
P3a BRANDFARLIGE AEROSOLER (jf. note 11.1) »Brandfarlige« aerosoler i kategori 1 eller 2, som indeholder brandfarlige gasser i kategori 1 eller 2 eller brandfarlige væsker i kategori 1	150 (net)	500 (net)
P3b BRANDFARLIGE AEROSOLER (jf. note 11.1) »Brandfarlige« aerosoler i kategori 1 eller 2, som indeholder brandfarlige gasser i kategori 1 eller 2 eller brandfarlige væsker i kategori 1 (jf. note 11.2)	5 000 (net)	50 000 (net)

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farekategorier i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008	Tærskelmængde (tons) for farlige stoffer, som der henvises til i artikel 3, stk. 10, til gennemførelse af	
	kolonne 2-krav	kolonne 3-krav
P4 OXIDERENDE GASSER Oxiderende gasser, kategori 1	50	200
P5a BRANDFARLIGE VÆSKER — Brandfarlige væsker, kategori 1, eller — Brandfarlige væsker i kategori 2 eller 3, der holdes på en temperatur over deres kogepunkt, eller — Andre væsker med et flammepunkt på ≤ 60 °C, der holdes på en temperatur over deres kogepunkt (jf. note 12)	10	50
P5b BRANDFARLIGE VÆSKER — Brandfarlige væsker i kategori 2 eller 3, såfremt særlige procesomstændigheder, såsom højt tryk og høj temperatur, kan skabe risiko for større uheld, eller — Andre væsker med et flammepunkt på ≤ 60 °C, såfremt særlige procesomstændigheder, såsom højt tryk og høj temperatur, kan skabe risiko for større uheld (jf. note 12)	50	200
P5c BRANDFARLIGE VÆSKER Brandfarlige væsker, kategori 2 eller 3, ikke omfattet af P5a og P5b	5 000	50 000
P6a SELVREAKTIVE STOFFER OG BLANDINGER og ORGANISKE PEROXIDER Selvreaktive stoffer og blandinger, type A eller B eller Organiske peroxider, type A eller B	10	50
P6b SELVREAKTIVE STOFFER OG BLANDINGER OG ORGANISKE PEROXIDER Selvreaktive stoffer og blandinger, type C, D, E eller F eller Organiske peroxider, type C, D, E eller F	50	200
P7 PYROFORE VÆSKER OG FASTE STOFFER Pyrofore væsker, kategori 1 Pyrofore faste stoffer, kategori 1	50	200
P8 OXIDERENDE VÆSKER OG FASTE STOFFER Oxiderende væsker, kategori 1, 2 eller 3 eller Oxiderende faste stoffer, kategori 1, 2 eller 3	50	200
Afsnit E — MILJØFARER		
E1 Farlig for vandmiljøet, kategori Akut 1 eller Kronisk 1	100	200
E2 Farlig for vandmiljøet, kategori Kronisk 2	200	500
Afsnit O — ANDRE FARER		
O1 Stoffer eller blandinger med risikosætning EUH014	100	500
O2 Stoffer og blandinger, som ved kontakt med vand afgiver brandfarlige gasser, kategori 1	100	500
O3 Stoffer eller blandinger med risikosætning EUH029	50	200

DEL 2

Navngivne farlige stoffer

Kolonne 1	CAS-nummer (1)	Kolonne 2	Kolonne 3
Farligt stof		Tærskelmængde (tons) for anvendelse af	
		Kolonne 2-krav	Kolonne 3-krav
1. Ammoniumnitrat (jf. note 13)	—	5 000	10 000
2. Ammoniumnitrat (jf. note 14)	—	1 250	5 000
3. Ammoniumnitrat (jf. note 15)	—	350	2 500
4. Ammoniumnitrat (jf. note 16)	—	10	50
5. Kaliumnitrat (jf. note 17)	—	5 000	10 000
6. Kaliumnitrat (jf. note 18)	—	1 250	5 000
7. Arsenpentaoxid, arsen(V)syre og/eller salte heraf	1303-28-2	1	2
8. Arsentrioxid, arsen(III)syre og/eller salte heraf	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Klor	7782-50-5	10	25
11. Nikkelforbindelser i pulverform, der kan indåndes: nikkelforbindelser, nikkeldioxid, nikkelsulfid, trinikkeldisulfid, dinikkeltetroxid	—		1
12. Ethylenimin	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehyd (koncentration $\geq$ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Hydrogen	1333-74-0	5	50
16. Hydrogenchlorid (flydende gas)	7647-01-0	25	250
17. Blyalkyler	—	5	50
18. Flydende brandfarlige gasser, kategori 1 eller 2 (inkl. LPG) og naturgas (jf. note 19)	—	50	200
19. Acetylen	74-86-2	5	50
20. Ethylenoxid	75-21-8	5	50
21. Propylenoxid	75-56-9	5	50
22. Methanol	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-Methylen-bis (2-chloranilin) og/eller salte heraf i pulverform	101-14-4		0,01
24. Methylisocyanat	624-83-9		0,15
25. Oxygen	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluendiisocyanat	584-84-9	10	100
2,6-toluendiisocyanat	91-08-7		

Kolonne 1	CAS-nummer ⁽¹⁾	Kolonne 2	Kolonne 3
Farligt stof		Tærskelmængde (tons) for anvendelse af	
		Kolonne 2-krav	Kolonne 3-krav
27. Carbonyldichlorid (phosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsin (arseniktrihydrid)	7784-42-1	0,2	1
29. Phosphin (phosphortrihydrid)	7803-51-2	0,2	1
30. Svovldichlorid	10545-99-0		1
31. Svovltri oxid	7446-11-9	15	75
32. Polychlordibenzofuran og polychlordibenzodioxin (inkl. TCDD), beregnet i TCDD-ækvivalent (jf. note 20)	—		0,001
33. Følgende CARCINOGENER eller blandinger indeholdende følgende carcinogener i koncentrationer på over 5 vægtprocent 4-Aminobiphenyl og/eller salte heraf, Benzotrichlorid, Benzidin og/eller salte heraf, Bischlormethylether, Chlormethyl-methylether, 1,2-Dibromethan, Diethylsulfat, Dimethylsulfat, Dimethylcarbamoyl chlorid, 1,2-Dibrom-3-chlorpropan, 1,2-Dimethylhydrazin, Dimethylnitrosamin, Hexamethylphosphortriamid, Hydrazin, 2-Naphthylamin og/eller salte heraf, 4-Nitrodiphenyl og 1,3-Propansulton	—	0,5	2
34. Mineralolieprodukter og alternative brændstoffer a) benzin og nafta b) petroleum (herunder jetbrændstof) c) gasolie (herunder dieselolie, fyringsgasolie og gasolieblandinger) d) svær fuelolie e) alternative brændstoffer, der anvendes til de samme formål, og som har lignende egenskaber med hensyn til brandfarlighed og miljörisiko som produkterne i litra a)-d)	—	2 500	25 000
35. Vandfri ammoniak	7664-41-7	50	200
36. Bortrifluorid	7637-07-2	5	20
37. Hydrogensulfid	7783-06-4	5	20
38. Piperidin	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimethylaminoethyl)(methyl)amin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-Ethylhexyloxy)propylamin	5397-31-9	50	200
41. Blandinger (*) af natriumhypochlorit, klassificeret som farlig for vandmiljøet, kategori Akut 1 [H400], indeholdende mindre end 5 % aktivt chlor, og ikke klassificeret under andre risikokategorier i bilag I, del 1.		200	500

(*) Forudsat, at blandingen uden indhold af natriumhypochlorit ikke ville blive klassificeret som farlig for vandmiljøet, kategori Akut 1 [H400].

Kolonne 1	CAS-nummer ⁽¹⁾	Kolonne 2	Kolonne 3
Farligt stof		Tærskelmængde (tons) for anvendelse af	
		Kolonne 2-krav	Kolonne 3-krav
42. Propylamin (jf. note 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butylacrylat (jf. note 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-Methyl-3-butenenitrile (jf. note 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimethyl-1,3,5,thiadiazine-2-thione (Dazomet) (jf. note 21)	533-74-4	100	200
46. Methylacrylat (jf. note 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-Methylpyridin (jf. note 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-Bromo-3-chloropropane (jf. note 21)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ CAS-nummeret er kun angivet til orientering.

NOTER TIL BILAG I

1. Stofferne og blandingerne er klassificeret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008.
2. Blandinger behandles på samme måde som rene stoffer, forudsat at de overholder de koncentrationsgrænser, der i overensstemmelse med deres egenskaber er fastsat i forordning (EF) nr. 1272/2008 eller dens seneste tilpasning til den tekniske udvikling, og medmindre der specifikt er anført en procentvis sammensætning eller anden form for beskrivelse.
3. De ovenfor anførte tærskelmængder er tærskelmængderne pr. virksomhed.

De mængder, der skal lægges til grund ved anvendelsen af de relevante artikler, er de maksimale mængder, som er eller kan være til stede på et hvilket som helst tidspunkt. Farlige stoffer, der kun er til stede i en virksomhed i mængder svarende til højst 2 % af den anførte tærskelmængde, tages ikke i betragtning ved beregning af den samlede tilstedeværende mængde, hvis de er placeret på en sådan måde i virksomheden, at de ikke kan forårsage et større uheld andetsteds i virksomheden.

4. Følgende regler om tilføjelse af farlige stoffer eller kategorier af farlige stoffer anvendes, hvor det er relevant:

Hvis der i en virksomhed ikke er noget individuelt farligt stof til stede i en mængde større end eller lig med de relevante tærskelmængder, gælder følgende formel ved afgørelsen af, om virksomheden er omfattet af de relevante krav i dette direktiv.

Dette direktiv gælder for kolonne 3-virksomheder, hvis summen

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots$ er større end eller lig med 1, hvor:

q_x = den tilstedeværende mængde farligt stof x (eller kategori af farlige stoffer) opført i del 1 eller del 2 i dette bilag, og

Q_{UX} = den relevante tærskelmængde for farligt stof eller kategori x fra kolonne 3 i del 1 eller fra kolonne 3 i del 2 i dette bilag.

Dette direktiv gælder for kolonne 2-virksomheder, hvis summen

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ er større end eller lig med 1, hvor:

q_x = den tilstedeværende mængde farligt stof x (eller kategori af farlige stoffer) opført i del 1 eller 2 i dette bilag, og

Q_{LX} = den relevante tærskelmængde for farligt stof eller kategori x fra kolonne 2 i del 1 eller fra kolonne 2 i del 2 i dette bilag.

Disse formler anvendes til at vurdere risikoen for sundhedsfarer, fysiske farer og miljøfarer. De skal derfor anvendes i følgende tre tilfælde:

- a) når farlige stoffer opført i del 2, der falder ind under akut toksiske i kategori 1, 2 eller 3 (indånding) eller STOT SE kategori 1, føjes til farlige stoffer, der falder ind under afsnit H, indførelse H1-H3 i del 1
- b) når farlige stoffer opført i del 2, der er eksplosiver, brandfarlige gasser, brandfarlige aerosoler, oxiderende gasser, brandfarlige væsker, selvreaktive stoffer og blandinger, organiske peroxider, pyrofore væsker og faste stoffer, oxiderende væsker og faste stoffer, føjes til farlige stoffer, der falder ind under afsnit P, indførelse P1-P8 i del 1
- c) når farlige stoffer opført i del 2, der falder ind under farlige for vandmiljøet i akutte i kategori 1, kroniske i kategori 1 eller 2, føjes til farlige stoffer, der falder ind under afsnit E, indførelse E1 og E2 i del 1.

De relevante bestemmelser i dette direktiv gælder, hvis en af summerne, der fremkommer ved a), b) eller c), er større end eller lig med 1.

5. Farlige stoffer, der ikke er omfattet af forordning (EF) nr. 1272/2008, f.eks. affald, men som ikke desto mindre er til stede eller kan være til stede i en virksomhed, og som, under de betingelser, der hersker i virksomheden, har eller kan have tilsvarende egenskaber med hensyn til muligheden for at forårsage større uheld, henføres indtil videre under den mest analoge kategori eller navngivne farlige stoftype, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde.
6. For farlige stoffer, som på grund af deres egenskaber kan henføres til mere end én kategori, skal de laveste tærskelmængder anvendes i forbindelse med dette direktiv. Med hensyn til formlen i note 4 skal den laveste tærskelmængde for hver gruppe af kategorier i note 4a), 4b) og 4c), der svarer til den pågældende klassifikation, anvendes.
7. Farlige stoffer, der er omfattet af akut toksiske, kategori 3, via indånding (H 301), falder ind under H2 AKUT TOKSISK, i de tilfælde, hvor der hverken kan udledes klassifikation som akut indåndingstoksisk eller som akut dermal toksisk, f.eks. fordi der mangler entydige data om indåndingstoksitet og dermal toksitet.
8. Fareklassen »Eksplosiver« omfatter eksplosive artikler (jf. punkt 2.1 i bilag I til forordning (EF) nr. 1272/2008). Hvis mængden af det eksplosive stof eller den eksplosive blanding i artiklen kendes, er det den mængde, der lægges til grund ved anvendelsen af dette direktiv. Hvis mængden af det eksplosive stof eller den eksplosive blanding i artiklen ikke kendes, skal hele artiklen behandles som eksplosiv ved anvendelsen af dette direktiv.
9. Det er kun nødvendigt at teste stoffer og blandinger for eksplosive egenskaber, hvis stoffet eller blandingen ved screeningproceduren efter tillæg 6, del 3, i FN's Anbefalinger for Transport af Farligt Gods, Håndbog for Prøvninger og Kriterier (FN's Håndbog for Prøvninger og Kriterier)⁽¹⁾ er blevet identificeret som værende i besiddelse af potentielt eksplosive egenskaber.
10. Hvis eksplosiver i underklasse 1.4. pakkes ud eller ompakkes, skal de henføres under P1a, medmindre det kan dokumenteres, at faren stadigvæk svarer til underklasse 1.4, jf. forordning (EF) nr. 1272/2008.
  - 11.1. Brandfarlige aerosoler klassificeres i overensstemmelse med Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler⁽²⁾ (direktivet om aerosoler). De »yderst brændbare« og »brændbare« aerosoler i direktiv 75/324/EØF svarer til »brandfarlige aerosoler« i henholdsvis kategori 1 eller 2 i forordning (EF) nr. 1272/2008.
  - 11.2. Denne klassificering forudsætter, at det dokumenteres, at aerosolen ikke indeholder brandfarlige gasser i kategori 1 eller 2 eller brandfarlige væsker i kategori 1.

⁽¹⁾ Nærmere retningslinjer for, hvornår testning ikke behøves, findes i beskrivelsen af metode A.14 i Kommissionens forordning (EF) nr. 440/2008/EF af 30. maj 2008 om fastlæggelse af forsøgsmetoder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT L 142 af 31.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 147 af 9.6.1975, s. 40.

12. Ifølge punkt 2.6.4.5 i bilag I til forordning (EF) nr. 1272/2008 er det ikke nødvendigt at klassificere væsker med et flammepunkt på over 35 °C i kategori 3, hvis der er opnået negative resultater ved prøvning af opretholdelse af forbrænding i henhold til L.2, del III, punkt 32, i FN's Håndbog for Prøvninger og Kriterier. Dette gælder imidlertid ikke under skærpede omstændigheder, f.eks. høj temperatur eller højt tryk, og disse væsker er derfor omfattet af denne kategori.

13. Ammoniumnitrat (5 000/10 000): gødningsstoffer, som kan gå i selvnærende nedbrydning

Dette gælder for gødningsblandinger eller sammensatte gødningsstoffer på basis af ammoniumnitrat (gødningsblandinger eller sammensatte gødningsstoffer indeholder ammoniumnitrat sammen med fosfat og/eller kaliumkarbonat), der ifølge FN's Trough-test (jf. FN's Håndbog for Prøvninger og Kriterier del III, punkt 38.2) kan gå i selvnærende nedbrydning, og hvori indholdet af nitrogen afledt af ammoniumnitrat udgør

— mellem 15,75 ⁽¹⁾ og 24,5 ⁽²⁾ vægtprocent, og enten med højst i alt 0,4 % brændbare/organiske stoffer, eller som opfylder kravene i bilag III-2 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 af 13. oktober 2003 om gødninger ⁽³⁾

— 15,75 vægtprocent eller derunder og brændbare stoffer i ubegrænset omfang

14. Ammoniumnitrat (1 250/5 000): gødningssammensætning

Dette gælder for rene gødningsstoffer på basis af ammoniumnitrat og for gødningsblandinger eller sammensatte gødningsstoffer på basis af ammoniumnitrat, som opfylder kravene i bilag III-2 til forordning (EF) nr. 2003/2003, og hvori indholdet af nitrogen afledt af ammoniumnitrat udgør

— over 24,5 vægtprocent, bortset fra blandinger af rene ammoniumnitratbaserede gødningsstoffer med dolomit, kalksten og/eller calciumcarbonat med en renhed på mindst 90 %

— over 15,75 vægtprocent for blandinger af ammoniumnitrat og ammoniumsulfat

— over 28 vægtprocent ⁽⁴⁾ for blandinger af rene ammoniumnitratbaserede gødningsstoffer med dolomit, kalksten og/eller calciumcarbonat med en renhed på mindst 90 %.

15. Ammoniumnitrat (350/2 500): teknisk kvalitet

Dette gælder for ammoniumnitrat og ammoniumnitratblandinger, hvori nitrogenindholdet afledt af ammoniumnitrat udgør

— mellem 24,5 og 28 vægtprocent, og som indeholder højst 0,4 % brændbare stoffer

— over 28 vægtprocent, og som indeholder højst 0,2 % brændbare stoffer

Det gælder også for vandige ammoniumnitratopløsninger, hvori koncentrationen af ammoniumnitrat overstiger 80 vægtprocent.

16. Ammoniumnitrat (10/50): »off-specs» og gødningsstoffer, der ikke opfylder kravene i detonerbarhedsprøven.

Dette gælder for:

— materiale, der er kasseret under produktionsprocessen, og for ammoniumnitrat og blandinger af ammoniumnitrat, rene gødningsstoffer på basis af ammoniumnitrat og blandingsgødninger og sammensatte gødningsstoffer på basis af ammoniumnitrat som omhandlet i note 14 og 15, som returneres eller er blevet returneret fra slutbrugeren til en producent, et depot for midlertidig oplagring eller et oparbejdningsanlæg, som skal genforarbejdes, genvinde eller behandle materialet og stofferne med henblik på sikker brug, fordi de ikke længere opfylder specifikationerne i note 14 og 15

— gødningsstoffer, der er omhandlet i note 13, første led, og note 14 til dette bilag, og som ikke opfylder kravene i bilag III-2 til forordning (EF) nr. 2003/2003.

17. Kaliumnitrat (5 000/10 000):

Dette gælder for de blandede kaliumnitratbaserede gødninger (i granuleret/prillet form), der har samme fareegenskaber som ren kaliumnitrat.

⁽¹⁾ 15,75 vægtprocent nitrogen afledt af ammoniumnitrat svarer til 45 % ammoniumnitrat.

⁽²⁾ 24,5 vægtprocent nitrogen afledt af ammoniumnitrat svarer til 70 % ammoniumnitrat.

⁽³⁾ EUT L 304 af 21.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ 28 vægtprocent nitrogen afledt af ammoniumnitrat svarer til 80 % ammoniumnitrat.

18. Kaliumnitrat (1 250/5 000):

Dette gælder for de blandede kaliumnitratbaserede gødninger (i krystallinsk form), der har samme fareegenskaber som ren kaliumnitrat.

19. Opgraderet biogas

Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv kan opgraderet biogas klassificeres under bilag I, del 2, nr. 18, såfremt det er behandlet i overensstemmelse med de gældende standarder for renset og opgraderet biogas, der sikrer en kvalitet svarende til naturgas, inklusive indholdet af metan, og har et iltindhold på højst 1 %.

20. Polychlordibenzofuran og polychlordibenzodioxin

Mængderne af polychlordibenzofuran og polychlordibenzodioxin beregnes med følgende vægtningsfaktorer:

WHO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8 - PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, HP = hepta, O = octa)

Reference: Van den Berg m.fl.: *The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds*

21. I tilfælde, hvor dette farlige stof omfattes af kategorien P5a Brandfarlige væsker eller P5b Brandfarlige væsker, anvendes de laveste tærskelmængder i forbindelse med dette direktiv.

BILAG II

Data og oplysninger, der som minimum skal indgå i den i artikel 10 omhandlede sikkerhedsrapport

1. Oplysninger om virksomhedens ledelsessystem og organisation med henblik på forebyggelse af større uheld.

Disse oplysninger skal omfatte de i bilag III angivne elementer.
2. Redegørelse for virksomhedens omgivelser:
  - a) beskrivelse af virksomheden og dens omgivelser, herunder den geografiske beliggenhed, meteorologiske, geologiske, hydrografiske data og eventuelt dens historie
  - b) identificering af anlæg og andre aktiviteter i virksomheden, som kan udgøre en risiko for et større uheld
  - c) på grundlag af tilgængelige oplysninger identificering af nabovirksomheder samt anlæg, der falder uden for dette direktivs anvendelsesområde, områder eller projekter, der kunne udgøre en kilde til risiko eller øge risikoen for eller følgerne af et større uheld og en dominoeffekt
  - d) beskrivelse af de områder, som må påregnes at kunne blive berørt af et større uheld.
3. Beskrivelse af virksomheden:
  - a) beskrivelse af de vigtigste aktiviteter og produktioner i de dele af virksomheden, som er vigtige ud fra et sikkerhedssynspunkt, af kilder til risiko for større uheld samt af forhold, hvorunder et sådant uheld kunne indtræffe, tillige med en beskrivelse af de planlagte forebyggende foranstaltninger
  - b) beskrivelse af processerne, i særdeleshed driftsmetoderne, hvor det er relevant med inddragelse af tilgængelige oplysninger om bedste praksis
  - c) beskrivelse af de farlige stoffer:
    - i) fortegnelse over de farlige stoffer, indeholdende:
      - identificering af de farlige stoffer: kemisk navn, CAS-nummer, navn efter IUPAC-nomenklaturen
      - den maksimale mængde af det eller de stoffer, der er eller kan være til stede
    - ii) fysiske, kemiske og toksikologiske karakteristika samt angivelse af såvel umiddelbare som senere farer for menneskers sundhed eller miljøet
    - iii) fysisk eller kemisk opførsel under normale anvendelsesbetingelser eller under forudseelige ulykkesbetingelser.
4. Identifikation og analyse af uheldsrisici og forebyggelsesmetoder:
  - a) detaljeret beskrivelse af de mulige scenarier for større uheld og sandsynligheden eller betingelserne for, at de kan indtræffe, herunder en oversigt over hændelser, der kan have indflydelse på udløsning af hvert af disse scenarier, hvad enten årsagerne er interne eller eksterne forhold, bl.a.
    - i) driftsrelaterede årsager
    - ii) eksterne årsager, f.eks. forbundet med dominoeffekter, anlæg, der falder uden for dette direktivs anvendelsesområde, områder og projekter, der kan udgøre en kilde til risiko eller øge risikoen for eller følgerne af et større uheld
    - iii) naturlige årsager, f.eks. jordskælv eller oversvømmelser
  - b) en vurdering af omfanget og alvoren af følgerne af de identificerede større uheld, herunder kort, afbildninger eller i givet fald tilsvarende beskrivelser, der viser de områder, der vil kunne blive berørt af sådanne uheld hidrørende fra virksomheden

- c) redegørelse for tidligere uheld og hændelser med samme stoffer og processer, oplysninger om, hvilken lære der er draget af dem, og eksplicit angivelse af, hvilke konkrete foranstaltninger der er truffet for at forebygge sådanne uheld
  - d) beskrivelse af de tekniske parametre og det udstyr, der er installeret med henblik på anlæggenes sikkerhed.
5. Beskyttelses- og sikringsforanstaltninger med henblik på at begrænse følgerne af et større uheld:
- a) beskrivelse af det udstyr, der findes i virksomheden til begrænsning af følgerne af større uheld for menneskers sundhed og miljøet, herunder f.eks. detektions-/beskyttelsessystemer, tekniske anordninger til begrænsning af omfanget af udslip, herunder sprinkleranlæg, dampafskærmninger, opfangnings- eller opsamlingsbeholdere, afskærningsventiler, eksplosionsbeskyttelsessystemer, opsamling af brandslukningsvand
  - b) organisering af alarm og beredskabsindsats
  - c) beskrivelse af de ressourcer, der kan mobiliseres internt eller eksternt
  - d) beskrivelse af tekniske og ikke-tekniske foranstaltninger, der har betydning for begrænsning af virkningerne af et større uheld.
-

BILAG III

Oplysninger efter artikel 8, stk. 5, og artikel 10 om virksomhedens sikkerhedsledelsessystem og organisation med henblik på forebyggelse af større uheld

Ved gennemførelsen af driftslederens sikkerhedsledelsessystem tages der hensyn til nedenstående principper.

- a) sikkerhedsledelsessystemet skal stå i forhold til risikoen for større uheld i virksomheden, virksomhedens aktiviteter og organisation og baseret på en vurdering af risiciene; sikkerhedsledelsessystemet bør omfatte den del af det generelle ledelsessystem, hvori indgår organisationsstruktur, ansvar, praksis, procedurer, processer og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af planen for forebyggelse af større uheld («forebyggelsesplanen»)
- b) i sikkerhedsledelsessystemet skal indgå følgende:
  - i) organisation og personale — roller og ansvar hos de medarbejdere, der har til opgave at forebygge større uheld på alle niveauer i organisationen, samt foranstaltninger, der er truffet for at øge opmærksomheden omkring nødvendigheden af løbende forbedringer. Fastlæggelse af disse medarbejders uddannelsesbehov og gennemførelse af den nødvendige uddannelse. Inddragelse af medarbejdere og af personale, der er stillet til rådighed af tredjemand, og som arbejder i virksomheden, og som har betydning i sikkerhedsmæssig sammenhæng
  - ii) identifikation og vurdering af større risici — indførelse og iværksættelse af procedurer til systematisk identifikation af større risici i forbindelse med normal og unormal drift, herunder aktiviteter, der er givet i underentreprise, hvor dette er relevant, og vurdering af sandsynligheden for og alvoren af mulige uheld
  - iii) driftskontrol — indførelse og iværksættelse af procedurer og instrukser for sikker drift og vedligeholdelse af anlæg, processer og udstyr samt for alarmsituationer og situationer med midlertidige driftsstop med inddragelse af tilgængelige oplysninger om bedste praksis i forbindelse med overvågning og kontrol med henblik på at mindske risikoen for systemsvigt; risikostyring og -kontrol i forbindelse med udstyr af ældre dato, der indgår i virksomheden, samt korrosion; oversigt over virksomhedens udstyr, strategi og metode for overvågning af og kontrol med udstyrets tilstand; passende opfølgende aktioner og nødvendige modforholdsregler
  - iv) styring af ændringer — indførelse og iværksættelse af procedurer til planlægning af ændringer i eksisterende anlæg, processer eller lagre eller til udformning af nye anlæg, processer eller lagre
  - v) beredskabsplanlægning — indførelse og iværksættelse af procedurer til identifikation af forudseelige nødsituationer gennem systematiske analyser og til forberedelse, afprøvning og revision af beredskabsplanerne for at kunne reagere korrekt på sådanne nødsituationer, samt for at kunne sørge for specifik uddannelse af de involverede medarbejdere. Denne uddannelse skal omfatte alle, der arbejder i virksomheden, herunder relevant personale stillet til rådighed af tredjemand
  - vi) løbende overvågning — indførelse og iværksættelse af procedurer for løbende evaluering af systemets overensstemmelse med de målsætninger, der er opstillet i driftslederens forebyggelsesplan og sikkerhedsledelsessystem, og for undersøgelse og korrigerende indsats i tilfælde af manglende overensstemmelse. Procedurene skal omfatte systemet for driftslederens indberetning af større uheld eller »næsten-uheld«, navnlig hvor der er tale om et svigt i beskyttelsesforanstaltninger, samt undersøgelse og opfølgning heraf på grundlag af erfaringer, der er opnået. De kan også omfatte resultatindikatorer såsom sikkerhedsindikatorer og/eller andre relevante indikatorer
  - vii) gennemgang og revision — indførelse og iværksættelse af procedurer til regelmæssig og systematisk evaluering af forebyggelsesplanen og sikkerhedsledelsessystemets effektivitet og hensigtsmæssighed, dokumentation for, at den øverste ledelse gennemgår og opdaterer sikkerhedskonceptet og sikkerhedsledelsessystemet og foretager de ændringer, der måtte være nødvendige på baggrund af denne gennemgang og revision.

BILAG IV

Data og oplysninger, der skal indgå i de i artikel 12 omhandlede beredskabsplaner

1. Interne beredskabsplaner:

- a) Navn eller stilling på de personer, der er bemyndiget til at udløse beredskabsprocedurerne, og på den person, der er ansvarlig for og koordinerer den uheldsbegrænsende indsats på virksomhedsområdet
- b) Navn eller stilling på den person, der er ansvarlig for at varetage forbindelserne med den myndighed, der har ansvaret for den eksterne beredskabsplan
- c) For forudselige situationer eller hændelser, som kunne spille en væsentlig rolle som årsag til et større uheld: en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at kontrollere de pågældende situationer eller hændelser og begrænse deres følger, herunder en beskrivelse af sikkerhedsudstyret og de disponible ressourcer
- d) Foranstaltninger til begrænsning af risikoen for personer på virksomhedsområdet, herunder hvordan alarmering vil finde sted, og angivelse af, hvordan personer på virksomhedsområdet skal forholde sig i tilfælde af alarm
- e) Foranstaltninger til hurtig alarmering om uheld til den myndighed, der er ansvarlig for at iværksætte den eksterne beredskabsplan, angivelse af, hvilke oplysninger den første alarmering bør indeholde, og foranstaltninger til formidling af mere detaljerede oplysninger, efterhånden som de foreligger
- f) Om nødvendigt foranstaltninger til uddannelse af medarbejdere i de opgaver, de forventes at udføre, og, hvor det er relevant, koordinering heraf med beredskabstjenester uden for virksomhedsområdet
- g) Foranstaltninger til at yde bistand til uheldsbegrænsende indsatser uden for virksomhedsområdet.

2. Eksterne beredskabsplaner:

- a) Navn eller stilling på de personer, der er bemyndiget til at iværksætte beredskabsprocedurerne, og på de personer, der er bemyndiget til at lede og koordinere indsatsen uden for virksomhedsområdet
  - b) Foranstaltninger til hurtigt at modtage advarsel om hændelser samt procedurer for alarmering og anmodning om indsats
  - c) Foranstaltninger til koordinering af de ressourcer, der kræves til at gennemføre den eksterne beredskabsplan
  - d) Foranstaltninger til at yde bistand til uheldsbegrænsende indsatser på virksomhedsområdet
  - e) Uheldsbegrænsende indsatser uden for virksomhedsområdet, bl.a. under hensyntagen til uheldsscenarier beskrevet i sikkerhedsrapporten og mulige dominoeffekter, herunder sådanne scenarier, der har indvirkning på miljøet
  - f) Foranstaltninger til at give offentligheden og enhver nabovirksomhed eller anlæg, der falder uden for dette direktivs anvendelsesområde konkret information om uheldet, og om hvordan de bør forholde sig, jf. artikel 9
  - g) Foranstaltninger til underretning af andre medlemsstaters beredskabstjenester i tilfælde af et større uheld, der kan få grænseoverskridende følger.
-

BILAG V

Oplysninger til offentligheden i henhold til artikel 14, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, litra a)

DEL 1

For alle virksomheder omfattet af dette direktiv:

1. Driftslederens navn eller firmanavn samt den pågældende virksomheds fuldstændige adresse
2. Bekræftelse af, at virksomheden er underlagt forskrifter og/eller administrative bestemmelser vedtaget til dette direktivs gennemførelse, og at den i artikel 7, stk. 1, omhandlede anmeldelse eller den i artikel 10, stk. 1, omhandlede sikkerhedsrapport er forelagt den kompetente myndighed.
3. En alment forståelig redegørelse for den eller de aktiviteter, der foregår på virksomheden.
4. De relevante farlige stoffer, der er til stede i virksomheden, og som kunne forårsage et større uheld, med angivelse af deres almindelige betegnelser eller, for farlige stoffer opført i bilag I, del 1, deres generiske betegnelser eller fareklassifikation og en alment forståelig angivelse af stoffernes vigtigste farlige karakteristika.
5. Generelle oplysninger om, hvordan den berørte offentlighed om nødvendigt vil blive advaret; fyldestgørende oplysninger om, hvordan man bør forholde sig i tilfælde af et større uheld, eller anvisning på, hvor disse oplysninger kan indhentes elektronisk.
6. Datoen for det seneste inspektionsbesøg på virksomhedsområdet, jf. artikel 20, stk. 4, eller henvisning til, hvor denne oplysning kan indhentes elektronisk; oplysninger om, hvor der efter anmodning kan indhentes mere detaljerede oplysninger om inspektionen og den tilknyttede inspektionsplan, med forbehold af kravene i artikel 22.
7. Angivelse af, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger, med forbehold af kravene i artikel 22.

DEL 2

For kolonne 3-virksomheder, ud over de i del 1 anførte oplysninger:

1. Generelle oplysninger om arten af risikoen for større uheld, herunder de mulige virkninger for menneskers sundhed og miljøet, og kort beskrivelse af de væsentligste typer af scenarier for større uheld og kontrolforanstaltningerne til at afværge dem.
2. Bekræftelse af, at driftslederen er forpligtet til at træffe tilstrækkelige foranstaltninger på virksomhedsområdet, herunder til at tage kontakt med beredskabstjenesterne, for at sætte ind i tilfælde af større uheld og mindske følgerne heraf mest muligt.
3. Relevante oplysninger fra den eksterne beredskabsplan, der er udarbejdet til imødegåelse af eventuelle virkninger uden for virksomhedsområdet af et uheld. Dette bør omfatte opfordringer til at efterkomme enhver af beredskabstjenesternes instrukser og anmodninger i tilfælde af et uheld.
4. Hvis relevant en indikation af, hvorvidt virksomheden ligger tæt på en anden medlemsstats område med heraf følgende mulighed for et større uheld med grænseoverskridende virkninger som omhandlet i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om grænseoverskridende virkninger af industrielle uheld.

BILAG VI

Kriterier for indberetning af et større uheld til Kommissionen, jf. artikel 18, stk. 1

- I. Kommissionen skal underrettes om alle større uheld, der falder ind under punkt 1, og som er forbundet med mindst én af de følger, der er beskrevet i punkt 2, 3, 4 og 5 nedenfor.
1. Farlige stoffer
Enhver brand eller eksplosion eller utilsigtet udslip af farlige stoffer i en mængde, der svarer til mindst 5 % af den i kolonne 3 i del 1 eller i kolonne 3 i del 2 i bilag I anførte tærskelmængde.
  2. Personskade eller skade på fast ejendom:
    - a) et dødsfald
    - b) seks tilskadekomne i virksomheden med efterfølgende hospitalsophold på mindst 24 timer
    - c) en person uden for virksomheden indlagt på hospital i mindst 24 timer
    - d) bolig(er) uden for virksomheden, der er beskadige(t)(de) og ubeboelig(e)
    - e) evakuering eller opfordring til at holde sig inden døre i over to timer, når værdien (personer × timer) udgør mindst 500
    - f) afbrydelse af forsyningen med drikkevand, elektricitet og gas eller af telefonforbindelse i over to timer, når værdien (personer × timer) udgør mindst 1 000.
  3. Umiddelbare skader på miljøet:
    - a) Permanente eller langvarige skader på terrestriske levesteder
      - i) 0,5 ha eller derover af et levested, der er vigtigt ud fra et miljøsynspunkt eller et bevaringssynspunkt, og som er beskyttet i henhold til lovgivningen
      - ii) 10 ha eller derover af et mere udstrakt levested, herunder landbrugsjorder.
    - b) Betydelige eller langvarige skader på levesteder i overfladevand eller i havet
      - i) 10 km eller derover af en flod, en kanal eller et vandløb
      - ii) 1 ha eller derover af en sø eller dam
      - iii) 2 ha eller derover af et delta
      - iv) 2 ha eller derover af et kystområde eller hav.
    - c) Betydelige skader på et grundvandsmagasin eller grundvandet
1 ha eller derover.
  4. Materielle skader:
    - a) materielle skader i virksomheden: mindst 2 000 000 EUR
    - b) materielle skader uden for virksomheden: mindst 500 000 EUR.
  5. Grænseoverskridende skader:
Ethvert større uheld, hvori direkte indgår et farligt stof, og som får følger uden for den pågældende medlemsstats område.
- II. Alle uheld eller »næsten-uheld«, som medlemsstaterne anser for at være af særlig teknisk interesse for forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af sådanne uheld, men som ikke opfylder ovennævnte kvantitative kriterier, bør indberettes til Kommissionen.
-

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1, første afsnit	Artikel 2, stk. 1, og artikel 3, nr. 2) og 3)
Artikel 2, stk. 1, andet afsnit	Artikel 3, nr. 12)
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 3, nr. 1)	Artikel 3, nr. 1)
Artikel 3, nr. 2)	Artikel 3, nr. 8)
Artikel 3, nr. 3)	Artikel 3, nr. 9)
Artikel 3, nr. 4)	Artikel 3, nr. 10)
Artikel 3, nr. 5)	Artikel 3, nr. 13)
Artikel 3, nr. 6)	Artikel 3, nr. 14)
Artikel 3, nr. 7)	Artikel 3, nr. 15)
Artikel 3, nr. 8)	Artikel 3, nr. 16)
—	Artikel 3, nr. 2)-7), artikel 3, nr. 11) og 12) og artikel 3, nr. 17)-19)
Artikel 4	Artikel 2, stk. 2, første afsnit, litra a)-f) og litra h)
—	Artikel 2, stk. 2, første afsnit, litra g), og artikel 2, stk. 2, andet afsnit
—	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1	Artikel 7, stk. 2
Artikel 6, stk. 2, litra a)-g)	Artikel 7, stk. 1, litra a)-g)
Artikel 6, stk. 3	Artikel 7, stk. 3
Artikel 6, stk. 4	Artikel 7, stk. 4, litra a)-c)
—	Artikel 7, stk. 4, litra d)
Artikel 7, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
—	Artikel 8, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 7, stk. 1a	Artikel 8, stk. 2, litra a)
Artikel 7, stk. 2	Artikel 8, stk. 5
Artikel 7, stk. 3	—
—	Artikel 8, stk. 3
—	Artikel 8, stk. 4
—	Artikel 8, stk. 5
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 9, stk. 1 og 2

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
—	Artikel 9, stk. 2
Artikel 9, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 9, stk. 2, første afsnit	Artikel 10, stk. 2
Artikel 9, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 9, stk. 3	Artikel 10, stk. 3
Artikel 9, stk. 4	Artikel 10, stk. 6
Artikel 9, stk. 5	Artikel 10, stk. 5
Artikel 9, stk. 6	—
—	Artikel 10, stk. 4
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 12, stk. 1, litra a) og b), og artikel 12, stk. 2
Artikel 11, stk. 1, litra c)	Artikel 12, stk. 1, litra c)
Artikel 11, stk. 2	Artikel 12, stk. 3
Artikel 11, stk. 3	Artikel 12, stk. 4 og 5
Artikel 11, stk. 4	Artikel 12, stk. 6, første afsnit
Artikel 11, stk. 4a	Artikel 12, stk. 6, andet afsnit
Artikel 11, stk. 5	Artikel 12, stk. 7
Artikel 11, stk. 6	Artikel 12, stk. 8
Artikel 12, stk. 1, første afsnit	Artikel 13, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	Artikel 13, stk. 2
Artikel 12, stk. 1a	—
Artikel 12, stk. 2	Artikel 13, stk. 3
—	Artikel 13, stk. 4
Artikel 13, stk. 1, første afsnit	Artikel 14, stk. 2, første afsnit, litra a), og artikel 14, stk. 2, andet afsnit, andet punktum
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, første og tredje punktum	Artikel 14, stk. 2, andet afsnit, sidste punktum
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, andet punktum	Artikel 14, stk. 1
Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 14, stk. 2, andet afsnit, første punktum
—	Artikel 14, stk. 1, andet punktum
Artikel 13, stk. 2	Artikel 14, stk. 3
Artikel 13, stk. 3	Artikel 14, stk. 4
Artikel 13, stk. 4, første punktum	Artikel 14, stk. 2, litra b)
Artikel 13, stk. 4, andet og tredje punktum	Artikel 22, stk. 3, første og andet afsnit
Artikel 13, stk. 5	Artikel 15, stk. 1
Artikel 13, stk. 6	Artikel 14, stk. 2, litra c)

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
—	Artikel 15, stk. 2-7
Artikel 14, stk. 1	Artikel 16
Artikel 14, stk. 2	Artikel 17
Artikel 15, stk. 1, litra a)-d)	Artikel 18, stk. 1, litra a)-d), og artikel 18, stk. 2, første afsnit
Artikel 15, stk. 2, første afsnit	Artikel 18, stk. 1, litra e), og artikel 18, stk. 3
Artikel 15, stk. 2, andet afsnit	Artikel 18, stk. 2, andet afsnit
Artikel 15, stk. 3	Artikel 18, stk. 4
Artikel 16	Artikel 6, stk. 1
—	Artikel 6, stk. 2 og 3
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18, stk. 1	Artikel 20, stk. 1 og 2
Artikel 18, stk. 2, litra a)	Artikel 20, stk. 4
Artikel 18, stk. 2, litra b) og c)	Artikel 20, stk. 7
Artikel 18, stk. 3	Artikel 20, stk. 11
—	Artikel 20, stk. 3, 5, 6, 8, 9 og 10
Artikel 19, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 19, stk. 1a, første afsnit	Artikel 21, stk. 3, første afsnit
Artikel 19, stk. 1a, andet afsnit	Artikel 21, stk. 3, andet afsnit
Artikel 19, stk. 2, første afsnit	Artikel 21, stk. 4
Artikel 19, stk. 2, andet afsnit	Artikel 21, stk. 6
Artikel 19, stk. 3	Artikel 21, stk. 7
—	Artikel 21, stk. 5
Artikel 19, stk. 4	Artikel 21, stk. 2
Artikel 20, stk. 1, første afsnit	Artikel 22, stk. 1
Artikel 20, stk. 1, andet afsnit	Artikel 22, stk. 2
Artikel 20, stk. 2	—
—	Artikel 23
—	Artikel 24
Artikel 21, stk. 1	Artikel 25
Artikel 21, stk. 2	Artikel 21, stk. 5
Artikel 22	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24	Artikel 31
Artikel 25	Artikel 33

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
Artikel 26	Artikel 34
—	Artikel 26 og artikel 28-30
—	Bilag I, indledende afsnit
Bilag I, »Indledning«, punkt 1-5	Bilag I, noter til bilag I, note 1-3
Bilag I, »Indledning«, punkt 6 og 7	—
Bilag I, del 1	Bilag I, del 2
Bilag I, del 1, noter til del 1, note 1-6	Bilag I, noter til bilag I, note 13-18
Bilag I, del 1, noter til del 1, note 7	Bilag I, noter til bilag I, note 20
—	Bilag I, noter til bilag I, note 7
Bilag I, del 2	Bilag I, del 1
Bilag I, del 2, noter til del 2, note 1	Bilag I, noter til bilag I, note 1, 5 og 6
Bilag I, del 2, noter til del 2, note 2	Bilag I, noter til bilag I, note 8-10
Bilag I, del 2, noter til del 2, note 3	Bilag I, noter til bilag I, note 11.1, 11.2 og 12
Bilag I, del 2, noter til del 2, note 4	Bilag I, noter til bilag I, note 4
Bilag II, del I-III	Bilag II, punkt 1-3
Bilag II, del IV, punkt A	Bilag II, punkt 4, litra a)
—	Bilag II, punkt 4, litra a), nr. i)-iii)
Bilag II, del IV, punkt B	Bilag II, punkt 4, litra b)
—	Bilag II, punkt 4, litra c)
Bilag II, del IV, punkt C	Bilag II, punkt 4, litra d)
Bilag II, del V, punkt A-C	Bilag II, punkt 5, litra a)-c)
Bilag II, del V, punkt D	—
—	Bilag II, punkt 5, litra d)
Bilag III, indledning og litra a) og b)	Bilag III, indledning og litra a) Artikel 8, stk. 1 og 5
Bilag III, litra c), nr. i)-iv)	Bilag III, litra b), nr. i)-iv)
Bilag III, litra c), nr. v)-vii)	Bilag III, litra b), nr. v)-vii)
Bilag IV	Bilag IV
Bilag V, punkt 1	Bilag V, del 1, punkt 1
Bilag V, punkt 2	—
Bilag V, punkt 3-5	Bilag V, del 1, punkt 2-4
Bilag V, punkt 6	Bilag V, del 2, punkt 1
Bilag V, punkt 7 og 8	Bilag V, del 1, punkt 5
—	Bilag V, del 1, punkt 6
Bilag V, punkt 9 og 10	Bilag V, del 2, punkt 2 og 3

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
Bilag V, punkt 11	Bilag V, del 1, punkt 7
—	Bilag V, del 2, punkt 4
Bilag VI, I	Bilag VI, del I
Bilag VI, II	Bilag VI, del II
—	Bilag VII

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2012/19/EU

af 4. juli 2012

om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Formålene med Unionens miljøpolitik er navnlig bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. Denne politik bygger på forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler.
- (3) I Fællesskabets program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling (femte miljø-handlingsprogram) ⁽⁵⁾ fastslås det, at opnåelse af en bæredygtig udvikling kræver gennemgribende ændringer i de

nuværende udviklings-, produktions-, forbrugs- og adfærdsmønstre, og der slås bl.a. til lyd for mindskelse af unødvendigt forbrug af naturressourcer og forebyggelse af forurening. Det anfører affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) som et af målområderne for anvendelse af principperne om forebyggelse, nyttiggørelse og sikker bortskaffelse af affald.

- (4) Nærværende direktiv supplerer den overordnede EU-lovgivning om affaldshåndtering, f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald ⁽⁶⁾. I nærværende direktiv henvises til nævnte direktivs definitioner, herunder definitioner af affald og de generelle affaldshåndteringsoperationer. Definitionen af indsamling i direktiv 2008/98/EF omfatter indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF ⁽⁷⁾ fastsættes en ramme for fastlæggelsen af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter, og der åbnes mulighed for at vedtage en række specifikke krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, der også kunne være omfattet af nærværende direktiv. Direktiv 2009/125/EF og dets gennemførelsesbestemmelser finder anvendelse med forbehold af Unionens øvrige lovgivning om affaldshåndtering. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr ⁽⁸⁾ indeholder krav om, at forbudte stoffer skal substitueres i elektrisk og elektronisk udstyr (EEE), som falder inden for direktivets anvendelsesområde.

- (5) Da markedet fortsat vokser, og innovationscyklusser bliver stadig kortere, øges tempoet i udskiftningen af udstyr, og dette gør WEEE til en hurtigt voksende kilde til affald. Selv om direktiv 2002/95/EF har bidraget effektivt til at mindske indholdet af farlige stoffer i nyt EEE, vil farlige stoffer såsom kviksølv, cadmium, bly, hexavalent chrom, polychlorerede biphenyler (PCB) og ozonlagnedbrydende stoffer stadig kunne findes i WEEE i mange år fremover. Indholdet af farlige komponenter i EEE skaber problemer i forbindelse med affaldshåndtering, og WEEE genanvendes ikke i tilstrækkeligt omfang. En utilstrækkelig genanvendelse medfører, at værdifulde ressourcer går til spilde.

- (6) Formålet med dette direktiv er at bidrage til en bæredygtig produktion og et bæredygtigt forbrug ved i første række at forebygge frembringelse af WEEE og

⁽¹⁾ EUT C 306 af 16.12.2009, s. 39.

⁽²⁾ EUT C 141 af 29.5.2010, s. 55.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 3.2.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 19.7.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 19.1.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.6.2012.

⁽⁴⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT C 138 af 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

⁽⁷⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

⁽⁸⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19.

desuden genbruge, genanvende og på anden måde nyttiggøre dette affald for at nedbringe den affaldsmængde, der skal bortskaffes, og bidrage til en effektiv ressourcenyttelse og genvinding af værdifulde sekundære råstoffer. Det sigter også mod bedre miljøpræstationer hos alle aktører, der er involveret i EEEs livscyklus, f.eks. producenter, distributører og forbrugere, og især de aktører, som er direkte involveret i indsamlingen og behandlingen af WEEE. Navnlig kan forskellige holdninger i medlemsstaterne til princippet om producentansvar medføre betydelige skævheder i den økonomiske byrde for erhvervslivets aktører. Forskellige nationale politikker til håndtering af WEEE i de forskellige medlemsstater er en hæmsko for en effektiv genanvendelsespolitik. Væsentlige kriterier bør derfor fastlægges på EU-plan, og der bør udvikles minimumsstandarder for behandlingen af WEEE.

- (7) Bestemmelserne i dette direktiv bør gælde for produkter og producenter, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, også når der er tale om fjernsalg og e-handel. I den forbindelse bør producenternes og distributørernes forpligtelser ved fjernsalg og e-handel så vidt muligt udformes og håndhæves på samme måde som for andre distributionskanaler for at undgå, at andre distributionskanaler skal dække omkostninger, som følger af dette direktiv, og som opstår som følge af WEEE, hvor udstyret blev solgt via fjernsalg eller e-handel.
- (8) Med henblik på at opfylde forpligtelserne efter dette direktiv i en given medlemsstat, bør en producent være etableret i den pågældende medlemsstat. For at mindske eksisterende hindringer for det indre markeds funktion og administrative byrder bør medlemsstaterne undtagelsesvis tillade, at producenter, som ikke er etableret på deres område, men i en anden medlemsstat, kan udnævne en bemyndiget repræsentant som ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der påhviler den pågældende producent efter dette direktiv. Desuden bør de administrative byrder reduceres ved hjælp af forenklede registrerings- og rapporteringsprocedurer og ved sikring af, at der ikke opkræves dobbelte gebyrer for registrering i de enkelte medlemsstater.
- (9) Dette direktiv bør omfatte alt EEE, der anvendes af forbrugerne, og EEE til erhvervsmæssig brug. Dette direktiv bør ikke berøre sikkerheds- og sundhedskrav i EU-lovgivningen til beskyttelse af aktører, der kommer i kontakt med WEEE, eller EU-særlovgivning om affaldshåndtering, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører⁽¹⁾, og EU-lovgivningen om produktdesign, bl.a. direktiv 2009/125/EF. Forberedelsen med henblik på genbrug, nyttiggørelse og genanvendelse af affald af udstyr til køling samt stoffer, blandinger eller kompo-

nenter heraf, bør være i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning, særlig Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget⁽²⁾, og Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af 17. maj 2006 om visse fluorholdige drivhusgasser⁽³⁾. Formålet med dette direktiv kan nås uden at medtage faste installationer i stor skala såsom olieplatforme, luft-havnsbagagetransportsystemer eller elevatorer inden for dets anvendelsesområde. Udstyr, som ikke specifikt er udformet og installeret som en del af sådanne installationer, og som kan fungere korrekt, selv om det ikke er en del af disse installationer, bør dog omfattes af dette direktivs anvendelsesområde. Dette gælder for eksempel udstyr såsom belysningsudstyr eller fotovoltaiske paneler.

- (10) Der bør medtages en række definitioner i dette direktiv for at præcisere anvendelsesområdet. Definitionen af EEE bør dog afklares yderligere inden for rammerne af en revision af anvendelsesområdet for at tilnærme medlemsstaternes relevante nationale foranstaltninger og nuværende, anvendte og gældende praksis.
- (11) Der bør fastlægges krav til miljøvenligt design, som letter genbrug, adskillelse og nyttiggørelse af WEEE inden for rammerne af foranstaltningerne til gennemførelsen af direktiv 2009/125/EF. For at optimere genbrug og nyttiggørelse gennem produktdesign bør der tages hensyn til hele produktets livscyklus.
- (12) Indførelsen af producentansvar i dette direktiv er et af midlerne til at tilskynde til udformning og produktion af EEE, som tager fuldstændig hensyn til og letter reparation, mulig opgradering, genbrug, adskillelse og genanvendelse heraf.
- (13) Med henblik på at garantere distributørpersonalets sikkerhed og sundhed i forbindelse med tilbagetagning og håndtering af WEEE bør medlemsstaterne på grundlag af deres egen lovgivning og EU-lovgivning om sundheds- og sikkerhedskrav fastlægge de omstændigheder, hvorunder en distributør kan nægte tilbagetagning.
- (14) Særskilt indsamling er en forudsætning for at sikre, at WEEE underkastes særlig behandling og genanvendes, og at det fastsatte beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og for miljøet i Unionen kan nås. Forbrugerne må bidrage aktivt til denne indsamling og bør tilskyndes til at returnere WEEE. I dette øjemed bør der oprettes hensigtsmæssige anlæg til returnering af WEEE, herunder

(1) EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.

(2) EUT L 286 af 31.10.2009, s. 1.

(3) EFT L 161 af 14.6.2006, s. 1.

offentlige indsamlingssteder, hvor private husholdninger i det mindste kan returnere deres affald gratis. Distributørerne spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at gøre indsamlingen af WEEE til en succes. Derfor bør indsamlingssteder for meget småt WEEE i detailforretninger ikke være omfattet af kravene til registrering og tilladelse i direktiv 2008/98/EF.

- (15) Med henblik på at nå det fastsatte beskyttelsesniveau og de harmoniserede miljømålsætninger i Unionen bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at minimere bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald og til at nå et højt niveau for særskilt indsamling af WEEE. For at sikre, at medlemsstaterne bestræber sig på at indføre effektive indsamlingsordninger, bør de pålægges at nå et højt niveau for indsamling af WEEE, navnlig for udstyr til køling og frysning indeholdende ozonlagnedbrydende stoffer og fluorholdige drivhusgasser som følge af disses betydelige miljøpåvirkning og i lyset af de forpligtelser, som er indeholdt i forordning (EF) nr. 842/2006 og forordning (EF) nr. 1005/2009. Data fra konsekvensanalysen, som blev udført af Kommissionen i 2008, viser, at 65 % af EEE, der bringes i omsætning, allerede dengang var indsamlet særskilt, men mere end halvdelen var potentielt genstand for en ukorrekt behandling og illegal eksport, og selv når det blev behandlet korrekt, blev dette ikke rapporteret. Dette medfører et tab af værdifulde sekundære råstoffer, miljøforringelser og levering af uoverensstemmende data. For at undgå dette, er det nødvendigt at fastsætte et ambitiøst indsamlingsmål og at sikre, at indsamlet WEEE behandles miljømæssigt fornuftigt og rapporteres korrekt. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte minimumskrav for overførsler af brugt EEE, der mistænkes for at være WEEE, og medlemsstaterne kan ved anvendelsen heraf tage hensyn til eventuelle relevante kontaktorganers retningslinjer, der er udarbejdet som led i gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald⁽¹⁾. Sådanne minimumskrav bør under alle omstændigheder have til formål at undgå uønskede overførsler af ikke-funktionsdygtigt EEE til udviklingslande.
- (16) Fastsættelse af ambitiøse indsamlingsmål bør baseres på den WEEE-mængde, der genereres, og der bør tages behørigt hensyn til produkternes forskellige livscyklusser i medlemsstaterne, til umættede markeder og til EEE med lang levetid. Derfor bør der i nær fremtid udvikles en metode til beregning af indsamlingsandele på basis af den genererede WEEE. Ifølge de nuværende skøn svarer en indsamlingsandel på 85 % af genereret WEEE rundt regnet til en indsamlingsandel på 65 % af den gennemsnitlige vægt af EEE, der er bragt i omsætning i de tre foregående år.
- (17) Det er nødvendigt, at WEEE underkastes særlig behandling, så det undgås, at forurenende stoffer spredes til genanvendt materiale eller til affaldsstrømmen. En

sådan behandling er det mest effektive middel til at sikre, at det fastsatte beskyttelsesniveau for Unionens miljø kan nås. Enhver virksomhed eller ethvert foretagende, der foretager indsamling og genanvendelse og udfører behandlingsprocesser, bør opfylde minimumsstandarder, så behandlingen af WEEE ikke belaster miljøet. De bedste tilgængelige behandlings-, nyttiggørelses- og genanvendelsesteknikker bør anvendes under forudsætning af, at de sikrer menneskers sundhed og et højt miljøbeskyttelsesniveau. De bedste tilgængelige behandlings-, nyttiggørelses- og genanvendelsesteknikker kan defineres nærmere efter procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁽²⁾.

- (18) Den Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici konstaterede i sin udtalelse af 19. januar 2009 om risikovurdering af nanoteknologi-produkter, at udsættelse for nanomaterialer, der er integreret i større strukturer som f.eks. elektroniske kredsløb, kan forekomme i affaldsfasen og i forbindelse med genanvendelse. For at kontrollere eventuelle risici for menneskers sundhed og miljøet som følge af behandlingen af WEEE, der indeholder nanomaterialer, bør Kommissionen vurdere, om det er nødvendigt med en særlig behandling.
- (19) Indsamling, opbevaring, transport, behandling og genanvendelse samt forberedelse heraf med henblik på genbrug af WEEE skal gennemføres efter en fremgangsmåde, der beskytter miljøet og menneskers sundhed og bevarer råstoffer, og skal tilsi genanvendelse af værdifulde ressourcer indeholdt i EEE med henblik på at sikre en bedre råstofforsyning i Unionen.
- (20) Forberedelse med henblik på genbrug af WEEE og dets komponenter, delkomponenter og hjælpematerialer bør i givet fald prioriteres. Hvor dette ikke er at foretrække, bør alt WEEE, der er indsamlet særskilt, sendes til nyttiggørelse med det formål at nå et højt niveau for genanvendelse og nyttiggørelse. Producenterne bør desuden tilskyndes til at integrere genanvendte materialer i nyt udstyr.
- (21) Nyttiggørelse, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af WEEE bør alene anses for at bidrage til de mål, der er fastsat i dette direktiv, hvis denne nyttiggørelse, forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse ikke er i strid med anden EU-lovgivning eller national lovgivning, der gælder for udstyret. Sikring af en forsvarlig forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse af WEEE er vigtig for en fornuftig ressourceforvaltning og medfører en optimeret ressourceforsyning.

⁽¹⁾ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24 af 29.1.2008, s. 8.

- (22) Der skal opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af WEEE på EU-plan, og finansieringsordninger skal bidrage til, at der opnås høje indsamlingsprocenter, og til, at princippet om producentansvar efterleves.
- (23) Brugere af EEE fra private husholdninger bør have mulighed for i det mindste at returnere WEEE gratis. Producenterne bør som minimum finansiere indsamlingen fra indsamlingsanlæg samt behandlingen, nyttiggørelsen og bortskaffelsen af WEEE. Medlemsstaterne bør tilskynde producenterne til at tage det fulde ansvar for indsamlingen af WEEE bl.a. ved at finansiere indsamlingen af WEEE gennem hele affaldskæden, herunder fra private husholdninger, for at undgå, at særskilt indsamlet WEEE bliver genstand for ukorrekt behandling og illegal eksport, og for at skabe lige konkurrencevilkår ved at harmonisere producentfinansieringen i hele Unionen og omlægge betalingen for indsamlingen af dette affald fra skatteyderne til forbrugere af EEE i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler. For at fordelene ved producentansvarskonceptet kan udnyttes bedst muligt, bør hver enkelt producent være ansvarlig for at finansiere behandlingen af affald fra producentens egne produkter. Den enkelte producent bør kunne vælge at opfylde denne forpligtelse enten individuelt eller ved at deltage i en kollektiv ordning. Hver enkelt producent bør, når et produkt bringes i omsætning, stille en finansiel garanti for at forhindre, at omkostningerne ved håndtering af WEEE fra forældreløse produkter påhviler samfundet eller de øvrige producenter. Ansvar for at finansiere håndteringen af historisk affald bør deles af alle producenter i form af kollektive finansieringsordninger, hvortil alle producenter, der findes på markedet på det tidspunkt, omkostningerne opstår, bidrager forholds-mæssigt. Kollektive finansieringsordninger bør ikke medføre, at niche- og småproducenter og -importører og nytilkomne på markedet udelukkes. Kollektive ordninger kunne foreskrive differentierede takster baseret på, hvor let produkter og værdifulde sekundære råstoffer, som de indeholder, kan genanvendes. De eksisterende ordninger for indsamling og nyttiggørelse bør anvendes bedst muligt i forbindelse med produkter med lang livscyklus, der nu falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, som f.eks. fotovoltaiske paneler, under forudsætning af, at kravene i dette direktiv overholdes.
- (24) Producenterne kunne gives tilladelse til, på frivillig basis ved salg af nye produkter, at gøre køberne opmærksomme på omkostningerne ved en miljømæssig korrekt indsamling, behandling og bortskaffelse af WEEE. Dette er i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik, især med hensyn til et mere intelligent forbrug og grønne offentlige indkøb.
- (25) For at sikre en effektiv indsamling af WEEE skal brugerne oplyses om kravet om, at WEEE ikke må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, og at alt WEEE skal indsamles særskilt, samt om indsamlingsordningerne og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af WEEE. Dette nødvendiggør hensigtsmæssig mærkning af EEE, som vil kunne ende i skraldeposer eller lignende materiel til kommunal affaldsindsamling.
- (26) For at lette håndteringen og især behandlingen samt nyttiggørelsen eller genanvendelsen af WEEE er det vigtigt, at producenterne giver oplysninger om identifikation af komponenter og materialer.
- (27) Medlemsstaterne bør sikre, at infrastruktur til inspektioner og overvågning gør det muligt at kontrollere, at dette direktiv gennemføres korrekt, under hensyntagen bl.a. til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/331/EF af 4. april 2001 om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne ⁽¹⁾.
- (28) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som skal pålægges fysiske og juridiske personer, hvis de overtræder bestemmelserne i dette direktiv. Medlemsstaterne bør også kunne træffe foranstaltninger til at inddrive omkostningerne ved manglende overholdelse og genopretningsforanstaltninger med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader ⁽²⁾.
- (29) For at kunne overvåge virkeliggørelsen af dette direktivs målsætninger er det nødvendigt at have oplysninger om vægten af EEE, der bringes i omsætning i Unionen, og om den opnåede indsamlingsprocent, forberedelse med henblik på genbrug, herunder så vidt muligt forberedelse med henblik på genbrug af komplette apparater, nyttiggørelse eller genanvendelse og eksport af WEEE indsamlet i overensstemmelse med dette direktiv. Der bør med henblik på beregning af indsamlingsprocenterne udvikles en fælles metode til at beregne vægten af EEE, så det bl.a. fastlægges, om dette begreb omfatter den faktiske vægt af hele udstyret, sådan som det markedsføres, herunder alle komponenter, delkomponenter, tilbehør og forbrugsvarer, men ikke emballage, batterier, brugsvejledninger og manualer.

⁽¹⁾ EFT L 118 af 27.4.2001, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

- (30) Det er hensigtsmæssigt at lade medlemsstaterne vælge at gennemføre visse af dette direktivs bestemmelser ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte økonomiske sektorer, forudsat at særlige krav opfyldes.
- (31) For at afhjælpe medlemsstaternes vanskeligheder med at nå indsamlingsandelene, for at tage hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling og for at supplere bestemmelserne om opfyldelse af nyttiggørelsesmålene bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår overgangstilpasninger for visse medlemsstater, tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling og vedtagelse af detaljerede regler for medregning af WEEE, der eksporteres ud af Unionen, i opfyldelsen af nyttiggørelsesmålene. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.
- (33) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.
- (34) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ forpligter medlemsstaterne sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (35) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag XI, del B,

angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne deri.

- (36) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af problemets omfang bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes foranstaltninger for at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske de negative følgevirkninger af at frembringe og håndtere affald fra elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ved at mindske de negative følgevirkninger af ressourceudnyttelse og ved at forbedre effektiviteten af denne udnyttelse i overensstemmelse med artikel 1 og 4 i direktiv 2008/98/EF og derved bidrage til en bæredygtig udvikling.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på elektrisk og elektronisk udstyr (EEE) som følger:

- a) fra 13. august 2012 til 14. august 2018 (overgangsperiode), dog jf. stk. 3, for EEE, som henhører under kategorierne i bilag I. Bilag II indeholder en vejledende liste over EEE, som henhører under kategorierne i bilag I
- b) fra 15. august 2018, dog jf. stk. 3 og 4, for alt EEE. Alt EEE klassificeres under kategorierne i bilag III. Bilag IV indeholder en ikke-udtømmende liste over EEE, som henhører under kategorierne i bilag III. (åbent anvendelsesområde)

2. Dette direktiv berører ikke sikkerheds- og sundhedskrav i EU-lovgivningen i relation til kemikalier, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur ⁽³⁾, samt kravene i EU-særlovgivning om affaldshåndtering eller produktdesign.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende EEE:

- a) udstyr, som er nødvendigt for at beskytte medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, herunder våben, ammunition og krigsmateriel fremstillet til specifikt militære formål

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, p. 14.

⁽³⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

b) udstyr, som er specifikt udformet og installeret som en del af en anden type udstyr, der er undtaget fra eller ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, og som kun kan fungere korrekt, hvis det indgår i dette udstyr

c) glødepærer.

4. Ud over det i stk. 3 specificerede udstyr finder dette direktiv fra 15. august 2018 ikke anvendelse på følgende EEE:

a) udstyr, der er udformet til opsendelse i rummet

b) stationære industrielle værktøjer i stor skala

c) faste installationer i stor skala med undtagelse af udstyr, der ikke specifikt er udformet og installeret som en del af disse installationer

d) transportmidler for personer eller varer, undtagen elektriske tohjulede køretøjer, som ikke er typegodkendt

e) mobile ikke-vejgående maskiner, der udelukkende gøres tilgængelige til erhvervsmæssig brug

f) udstyr specielt udformet udelukkende med henblik på forskning og udvikling, som kun gøres tilgængeligt mellem virksomheder

g) medicinsk udstyr og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, hvis udstyret forventes at være inficeret, før det kasseres, og aktivt, implantabelt medicinsk udstyr.

5. Senest 14. august 2015 revurderer Kommissionen direktivets anvendelsesområde som fastsat i stk. 1, litra b), herunder parametrene til at skelne mellem stort og småt udstyr i bilag III og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport herom. Rapporten ledsages eventuelt af et lovgivningsforslag.

Artikel 3

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

a) »elektrisk og elektronisk udstyr« eller »EEE«: udstyr, som er afhængigt af elektrisk strøm eller et elektromagnetisk felt for at kunne fungere korrekt, og udstyr til produktion, transmission og måling af elektriske strømme og elektromagnetiske felter, som er bestemt til brug ved en spænding på højst 1 000 volt for vekselstrøms vedkommende og 1 500 volt for jævnstrøms vedkommende

b) »stationære industrielle værktøjer i stor skala«: en stor samling af maskiner, udstyr og/eller komponenter, der fungerer sammen til et bestemt anvendelsesformål, som installeres permanent og demonteres af fagfolk på et bestemt sted, og som anvendes og vedligeholdes af fagfolk i et industrielt produktionsanlæg eller et forsknings- og udviklingsanlæg

c) »faste installationer i stor skala«: en stor kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der:

i) er samlet, installeret og demonteret af fagfolk

ii) er beregnet til permanent anvendelse som del af en bygning eller en konstruktion på et på forhånd fastlagt og forudbestemt sted, og

iii) som kun kan erstattes med det samme specifikt udformede udstyr

d) »mobile ikke-vejgående maskiner«: maskiner med en indbygget strømkilde, hvis drift enten kræver mobilitet eller en kontinuerlig eller semikontinuerlig flytning mellem en række faste arbejds punkter under arbejdet

e) »affald af elektrisk og elektronisk udstyr« eller »WEEE«: elektrisk eller elektronisk udstyr, der i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF er affald, herunder alle komponenter, delkomponenter og hjælpematerialer, som indgår i produktet på bortskaffelsestidspunktet

f) »producent«: enhver fysisk eller juridisk person, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg⁽¹⁾:

i) er etableret i en medlemsstat og fremstiller EEE under eget navn eller varemærke, eller får EEE udformet eller fremstillet og markedsfører dette under eget navn eller varemærke på den pågældende medlemsstats område

ii) er etableret i en medlemsstat og på den pågældende medlemsstats område under eget navn eller varemærke videreforsandler udstyr fremstillet af andre leverandører, idet en videreforsandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret, jf. nr. i)

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

iii) er etableret i en medlemsstat og i den pågældende medlemsstat i erhvervsøjemed bringer EEE fra et tredjeland eller fra en anden medlemsstat i omsætning, eller

iv) sælger EEE ved hjælp af fjernkommunikation direkte til private husholdninger eller andre brugere end private husholdninger i en medlemsstat og er etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

Den, der udelukkende bidrager med finansiering eller handler i henhold til en finansieringsaftale, anses ikke for at være »producent«, medmindre han optræder som producent i den i nr. i-iv) anførte betydning

g) »distributør«: enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, der gør EEE tilgængeligt på markedet. Denne definition forhindrer ikke, at en distributør samtidig er producent i den i litra f) forudsatte betydning

h) »WEEE fra private husholdninger«: WEEE, der hidrører fra private husholdninger, og WEEE, der hidrører fra handel, industri, institutioner og andre kilder, som på grund af dets art og mængde kan sidestilles med WEEE fra private husholdninger. Affald fra EEE, der sandsynligvis kan anvendes af både private husholdninger og andre brugere end private husholdninger, betragtes i alle tilfælde som WEEE fra private husholdninger

i) »finansieringsaftale«: enhver aftale eller ordning om lån, leasing, leje eller salg på afbetaling vedrørende udstyr, uanset om det i den pågældende aftale eller ordning eller enhver tillægsaftale eller tillægsordning hertil bestemmes, at ejendomsretten til det pågældende udstyr vil eller kan blive overdraget

j) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på en medlemsstats marked som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

k) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af et produkt i erhvervsøjemed på markedet på en medlemsstats område

l) »udtagning«: manuel, mekanisk, kemisk eller metallurgisk håndtering, der resulterer i, at farlige stoffer, blandinger og komponenter isoleres i en identificerbar strøm eller er en identificerbar del af en strøm i behandlingsprocessen. Et stof, en blanding eller en komponent er identificerbar, hvis det med overvågning kan kontrolleres, at behandlingen er miljømæssigt forsvarlig

m) »medicinsk udstyr«: medicinsk udstyr eller tilbehør som omhandlet i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr ⁽¹⁾, artikel 1, stk. 2, henholdsvis litra a) og b), og som er EEE

n) »medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik«: medicinsk udstyr eller tilbehør til in vitro-diagnostik som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik ⁽²⁾, artikel 1, stk. 2, henholdsvis litra b) og c), og som er EEE

o) »aktivt, implantabelt medicinsk udstyr«: aktivt, implantabelt medicinsk udstyr som omhandlet i Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktivt, implantabelt medicinsk udstyr ⁽³⁾, artikel 1, stk. 2, litra c), og som er EEE.

2. Derudover finder definitionerne af »farligt affald«, »indsamling«, »særskilt indsamling«, »forebyggelse«, »genbrug«, »behandling«, »nyttiggørelse«, »forberedelse med henblik på genbrug«, »genanvendelse« og »bortskaffelse« i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF anvendelse.

Artikel 4

Produktudformning

Medlemsstaterne tilskynder, uden at det berører kravene i EU-lovgivningen om det indre markeds funktion og om produkt-design, herunder direktiv 2009/125/EF, til samarbejde mellem producenter og genanvendelsesvirksomheder og foranstaltninger, der skal promovere udformning og produktion af EEE, navnlig med henblik på at lette genbrug, adskillelse og nyttiggørelse af WEEE, samt dele og materialer herfra. I denne sammenhæng træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger, således at kravene til miljøvenligt design, der fremmer genbrug og behandling af WEEE, og som er fastsat inden for rammerne af direktiv 2009/125/EF, finder anvendelse, og producenterne ikke ved hjælp af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser hindrer genbrug af WEEE, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse og/eller sikkerhedskrav.

Artikel 5

Særskilt indsamling

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at minimere bortskaffelse af WEEE i form af usorteret husholdningsaffald, til at sikre korrekt behandling af alt indsamlet WEEE og til at opnå et højt niveau for særskilt indsamling af WEEE, især, som en prioritet, for udstyr til temperaturudveksling indeholdende ozonlagnedbrydende stoffer og fluorholdige drivhusgasser, for kvikksølvholdige lysstofrør, for fotovoltaiske paneler og for småt udstyr som omhandlet i kategori 5 og 6 i bilag III.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 331 af 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 189 af 20.7.1990, s. 17.

2. For så vidt angår WEEE fra private husholdninger sikrer medlemsstaterne, at:

- a) der er etableret ordninger, hvorved de sidste indehavere og distributørerne som minimum kan returnere sådant affald gratis. Medlemsstaterne sikrer, at der i nødvendigt omfang findes let tilgængelige indsamlingsanlæg, navnlig under hensyn til befolkningstætheden
- b) distributørerne er pålagt ansvar for ved levering af nyt udstyr at sikre, at sådant affald som minimum gratis kan returneres til distributøren på et et-til-et-grundlag, for så vidt som udstyret er af tilsvarende art og har udfyldt samme funktioner som det leverede udstyr. Medlemsstaterne kan fravige denne bestemmelse, forudsat at det sikres, at det ikke derved bliver vanskeligere for den sidste indehaver at returnere WEEE, og at det forbliver gratis for den sidste indehaver. Medlemsstater, der gør brug af denne fravigelse, underretter Kommissionen herom
- c) distributørerne sørger for indsamling af meget småt WEEE (ingen ydre dimension på mere end 25 cm) i detailforretninger med et salgsareal for EEE på mindst 400 m² eller i sådanne forretningers umiddelbare nærhed uden vederlag for slutbrugerne og uden krav om køb af EEE af tilsvarende type, medmindre en vurdering viser, at alternative eksisterende indsamlingsordninger sandsynligvis er mindst lige så effektive. Sådanne vurderinger gøres offentligt tilgængelige. Indsamlet WEEE behandles korrekt i overensstemmelse med artikel 8
- d) det, uden at det berører litra a), b) og c), er producenterne tilladt at oprette og administrere individuelle og/eller kollektive tilbagemødelser for WEEE fra private husholdninger, forudsat at disse ordninger er i tråd med målsætningerne i dette direktiv
- e) WEEE, der indebærer en sundheds- eller sikkerhedsrisiko for personalet på grund af kontaminering, under henvisning til nationale og EU-sundheds- og sikkerhedsstandarder, kan afvises på returneringsstederne, jf. litra a), b) og c). Medlemsstaterne indfører særlige ordninger for sådant WEEE.

Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser om særlige ordninger for returnering af WEEE, jf. litra a), b) og c), med henblik på tilfælde, hvor udstyret ikke indeholder dets væsentlige komponenter, eller hvis udstyret indeholder andet affald end WEEE.

3. Medlemsstaterne kan udpege de aktører, der har tilladelse til at indsamle WEEE fra private husholdninger, som omhandlet i stk. 2.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at WEEE, der er afleveret til indsamlingsanlæg, jf. stk. 2 og 3, afleveres til producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, eller afleveres,

med henblik på forberedelse med henblik på genbrug, til udpegede virksomheder eller foretagender.

5. For så vidt angår WEEE, der ikke er WEEE fra private husholdninger, sikrer medlemsstaterne, uden at det berører artikel 13, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, sørger for indsamling af sådant affald.

Artikel 6

Bortskaffelse og transport af indsamlet WEEE

1. Medlemsstaterne forbyder bortskaffelse af særskilt indsamlet WEEE, som ikke har gennemgået den behandling, der er beskrevet i artikel 8.

2. Medlemsstaterne sikrer, at indsamling og transport af særskilt indsamlet WEEE udføres på en måde, der giver optimale betingelser for at forberede med henblik på genbrug, genanvendelse og isolering af farlige stoffer.

For at optimere forberedelse med henblik på genbrug tilskynder medlemsstaterne til, at indsamlingsordningerne eller indsamlingsanlæggene, når det er relevant, forud for eventuel yderligere overførsel holder WEEE, der skal forberedes med henblik på genbrug, adskilt fra andet særskilt indsamlet WEEE på indsamlingsstederne, navnlig ved at der gives adgang for personale fra genbrugscentre.

Artikel 7

Indsamlingsprocent

1. Uden at det berører artikel 5, stk. 1, sikrer hver enkelt medlemsstat, at princippet om producentansvar gennemføres, og på dette grundlag, at der årligt opnås en minimumsindsamlingsprocent. Fra 2016 skal minimumsindsamlingsprocenten være 45 % beregnet på grundlag af den samlede vægt af WEEE, der er indsamlet i henhold til artikel 5 og 6 i et givet år i den berørte medlemsstat, udtrykt som en procentdel af den gennemsnitlige vægt af EEE, der er bragt i omsætning i de foregående tre år i denne medlemsstat. Medlemsstaterne sikrer, at den indsamlede mængde WEEE gradvist øges i perioden fra 2016 til 2019, medmindre indsamlingsprocenten som fastsat i andet afsnit allerede er nået.

Fra 2019 skal den årlige minimumsindsamlingsprocent være 65 % af den gennemsnitlige vægt af EEE, der er bragt i omsætning i de foregående tre år i den pågældende medlemsstat, eller alternativt 85 % af vægten af WEEE, der er genereret på den medlemsstats område.

Indtil den 31. december 2015 gælder forsat et mål på mindst 4 kg pr. indbygger i gennemsnit pr. år for særskilt indsamlet WEEE fra private husholdninger eller den samme mængde WEEE udtrykt i vægt, der er indsamlet i gennemsnit i den pågældende medlemsstat i de tre foregående år, alt efter hvilken af disse mængder der er størst.

Medlemsstaterne kan fastsætte mere ambitiøse mål for særskilt indsamling af WEEE og indberetter i givet fald disse til Kommissionen.

2. For at fastslå, hvorvidt minimumsindsamlingsprocenten er nået, sikrer medlemsstaterne, at oplysninger om særskilt indsamlet WEEE, jf. artikel 5, fremsendes til medlemsstaterne vederlagsfrit, og at disse oplysninger som minimum indeholder oplysninger om WEEE, der er:

- a) modtaget af indsamlings- og behandlingsanlæg
- b) modtaget af distributører
- c) indsamlet særskilt af producenter eller af tredjemand, som handler på deres vegne.

3. Uanset stk. 1 kan Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet på grund af deres mangel på nødvendig infrastruktur og lave forbrug af EEE beslutte:

- a) fra 14. august 2016 at nå op på en indsamlingsprocent, der er lavere end 45 %, men højere end 40 % af den gennemsnitlige vægt af EEE, der er bragt i omsætning i de tre forudgående år, og
- b) at udskyde opnåelsen af de i stk. 1, andet afsnit, nævnte indsamlingsprocenter indtil en dato, de selv har valgt, som ikke skal være senere end 14. august 2021.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende de nødvendige overgangstilpasninger med henblik på at afhjælpe medlemsstaternes eventuelle vanskeligheder ved at opfylde kravene i stk. 1.

5. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen senest 14. august 2015 gennemførelsesretsakter, der fastsætter en fælles metode til at beregne vægten af EEE, der bringes i omsætning på det nationale marked, og en fælles metode til at beregne vægten af den mængde WEEE, der genereres i hver enkelt medlemsstat. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

6. Senest 14. august 2015 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om den fornyede undersøgelse af fristerne vedrørende de i stk. 1 omhandlede indsamlingsprocenter og om eventuelle mål for særskilt indsamling for en eller flere af kategorierne i bilag III, navnlig temperaturudvekslingsudstyr, fotovoltaiske paneler, småt udstyr, småt

it- og telekommunikationsudstyr, og kviksvølvholdige lyskilder. Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et forslag til retsakt.

7. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt, hvis den på grundlag af en konsekvensanalyse finder, at der er behov for en revision af indsamlingsprocenten baseret på det genererede WEEE.

Artikel 8

Korrekt behandling

1. Medlemsstaterne sikrer, at alt særskilt indsamlet WEEE behandles korrekt.

2. Korrekt behandling, undtagen forberedelse med henblik på genbrug, og nyttiggørelse eller genanvendelse skal mindst omfatte udtagning af alle væsker og selektiv behandling i overensstemmelse med bilag VII.

3. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, etablerer ordninger til nyttiggørelse af WEEE under anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker. Ordningerne kan etableres individuelt eller kollektivt af producenterne. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder og foretagender, der udfører indsamlings- eller behandlingsprocesser, oplagrer og behandler WEEE i overensstemmelse med de tekniske krav i bilag VIII.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende ændring af bilag VII for at indføre andre behandlingsteknologier, der sikrer mindst samme beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet.

Kommissionen evaluerer som et prioriteret spørgsmål, om henvisningerne til printkort til mobiltelefoner og LCD-skærme skal ændres. Kommissionen opfordres til at vurdere, om det er nødvendigt at foretage ændringer i bilag VII med hensyn til nanomaterialer, der er indeholdt i EEE.

5. Med henblik på miljøbeskyttelse kan medlemsstaterne fastsætte minimumskvalitetsstandarder for behandlingen af indsamlet WEEE.

Medlemsstater, der vælger sådanne kvalitetsstandarder, underretter Kommissionen herom, og Kommissionen offentliggør disse standarder.

Senest 14. februar 2013 anmoder Kommissionen de europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle europæiske standarder for behandlingen, herunder nyttiggørelse, genanvendelse og forberedelse med henblik på genbrug, af WEEE. Disse standarder skal afspejle det givne teknologiske stade.

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter minimumskvalitetsstandarder baseret især på de standarder, der er udviklet af de europæiske standardiseringsorganisationer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

Der offentliggøres en henvisning til standarder, der er blevet fastsat af Kommissionen.

6. Medlemsstaterne tilskynder virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, til at indføre certificerede miljøledelsessystemer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽¹⁾.

Artikel 9

Tilladelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, indhenter tilladelse fra de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 23 i direktiv 2008/98/EF.

2. Undtagelser fra krav om tilladelse, betingelser for undtagelser og registrering skal være i overensstemmelse med henholdsvis artikel 24, 25 og 26 i direktiv 2008/98/EF.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 og 2 omhandlede tilladelse eller registrering omfatter alle de betingelser, der er nødvendige for at opfylde kravene i artikel 8, stk. 2, 3 og 5, samt for at nå de nyttiggørelsesmål, der er fastsat i artikel 11.

Artikel 10

Overførsler af WEEE

1. Behandling af WEEE kan også finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller Unionen, forudsat at transporten heraf finder sted i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007 af 29. november 2007 om eksport til nyttiggørelse af visse typer affald, der er opført i bilag III eller IIIA til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006, til visse lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald ⁽²⁾.

2. WEEE, der eksporteres ud af Unionen, regnes kun med ved konstateringen af, at de i dette direktivs artikel 11 fastsatte krav og mål er opfyldt, hvis eksportøren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning

(EF) nr. 1418/2007 kan forelægge bevis for, at behandlingen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i dette direktiv.

3. Kommissionen vedtager senest 14. februar 2014 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende fastsættelse af udførlige regler som supplement til denne artikels stk. 2, bl.a. kriterier for vurderingen af tilsvarende omstændigheder.

Artikel 11

Nyttiggørelsesmål

1. Med hensyn til alt WEEE, der er indsamlet særskilt i henhold til artikel 5, og sendt til behandling i henhold til artikel 8, 9 og 10, sikrer medlemsstaterne, at producenterne opfylder minimumsmålene, jf. bilag V.

2. Gennemførelsen af disse mål beregnes for hver kategori, ved at dividere vægten af WEEE, der ankommer til nyttiggørelse eller genanvendelse/forberedelse med henblik på genbrug efter korrekt behandling i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, vedrørende nyttiggørelse eller genanvendelse, med vægten af alt særskilt indsamlet WEEE for hver kategori, udtrykt som en procentdel.

Indledende aktiviteter, herunder sortering og oplagring forud for nyttiggørelse indgår ikke i beregningen af disse mål.

3. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter yderligere regler for beregningsmetoderne med henblik på anvendelsen af minimumsmålene. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

4. Medlemsstaterne sikrer med henblik på beregningen af disse mål, at producenter eller tredjemand, der handler på deres vegne, holder regnskab med vægten af WEEE og komponenter, materialer eller stoffer, når de forlader (output) indsamlingsanlægget, ankommer til (input) og forlader (output) behandlingsanlægget, og når de ankommer til (input) anlægget til nyttiggørelse eller genanvendelse/forberedelse med henblik på genbrug.

Medlemsstaterne sikrer endvidere med henblik på stk. 6, at der holdes regnskab med vægten af produkter og materialer, når de forlader (output) anlægget til nyttiggørelse eller genanvendelse/forberedelse med henblik på genbrug.

5. Medlemsstaterne fremmer udviklingen af nye nyttiggørelses-, genanvendelses- og behandlingsteknologier.

⁽¹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 316 af 4.12.2007, s. 6.

6. På grundlag af en rapport fra Kommissionen, om nødvendigt ledsaget af et forslag til retsakt, tager Europa-Parlamentet og Rådet senest 14. august 2016 nyttiggørelsesmålene i bilag V, del 3, op til fornyet overvejelse, undersøger muligheden af at opstille separate mål for WEEE, der forberedes med henblik på genbrug, og tager den i stk. 2 omhandlede udregningsmetode op til fornyet overvejelse med henblik på at analysere, om det kan lade sig gøre at fastsætte målene på basis af produkter og materialer (output) fra processerne til nyttiggørelse, genanvendelse og forberedelse til genbrug.

Artikel 12

Finansiering af WEEE fra private husholdninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne mindst sørger for finansiering af indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE fra private husholdninger, afleveret til indsamlingsanlæg, jf. artikel 5, stk. 2.

2. Medlemsstaterne kan i relevante tilfælde tilskynde producenterne til også at finansiere omkostninger i relation til indsamling af WEEE fra private husholdninger til indsamlingsanlæg.

3. For så vidt angår produkter, der bringes i omsætning efter den 13. august 2005, er hver enkelt producent ansvarlig for at finansiere de processer, der er anført i stk. 1 vedrørende affald fra producentens egne produkter. Producenten kan vælge at opfylde denne forpligtelse enten individuelt eller ved at deltage i en kollektiv ordning.

Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt producent, når et produkt bringes i omsætning, stiller en garanti for, at håndteringen af al WEEE vil blive finansieret, og at producenterne tydeligt mærker deres produkter i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2. Denne garanti skal sikre, at de i stk. 1 anførte processer i relation til dette produkt vil blive finansieret. Garantien kan stilles i form af producentens deltagelse i passende ordninger til finansiering af håndteringen af WEEE, en genanvendelsesforsikring eller en spærret bankkonto.

4. Ansvar for at finansiere omkostningerne ved håndteringen af WEEE fra produkter, der er bragt i omsætning senest den 13. august 2005 (»historisk affald«), varetages gennem en eller flere ordninger, som alle de producenter, der er på markedet, når de respektive omkostninger påløber, bidrager forholdsmæssigt til, f.eks. i forhold til deres markedsandel per type apparat.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der udvikles passende mekanismer eller refusionsprocedurer til tilbagebetaling af bidrag til producenterne, når EEE overføres for at blive bragt i omsætning uden for den berørte medlemsstats område. Sådanne mekanismer eller procedurer kan udvikles af producenter eller af tredjemænd, som handler på deres vegne.

6. Kommissionen opfordres til senest 14. august 2015 at udarbejde en rapport om muligheden for at udvikle kriterier for indarbejdelse af de faktiske omkostninger til udrangerede produkter i producenternes finansiering af WEEE og til eventuelt at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt.

Artikel 13

Finansiering af WEEE fra andre brugere end private husholdninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne sørger for finansiering af omkostningerne ved indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE fra andre brugere end private husholdninger af produkter, der bringes i omsætning efter den 13. august 2005.

Erstattes historisk affald af tilsvarende nye produkter eller nye produkter, som tjener samme formål, sørger producenterne af disse produkter for finansiering af omkostningerne på det tidspunkt, hvor produkterne leveres. Alternativt kan medlemsstaterne fastsætte, at andre brugere end private husholdninger gøres helt eller delvis ansvarlige for denne finansiering.

Finansiering af omkostningerne i forbindelse med andet historisk affald påhviler de andre brugere end private husholdninger.

2. Producenter og andre brugere end private husholdninger kan med forbehold af bestemmelserne i dette direktiv indgå aftaler om andre finansieringsordninger.

Artikel 14

Oplysninger til brugerne

1. Medlemsstaterne kan kræve, at producenterne ved salg af nye produkter gør køberne bekendt med omkostningerne til indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse. De angivne omkostninger må ikke overstige det bedste skøn over de faktiske omkostninger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at brugere af EEE i private husholdninger får de nødvendige oplysninger om:

- a) kravet om, at WEEE ikke må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, og at alt WEEE skal indsamles særskilt
- b) de returnerings- og indsamlingsordninger, der står til rådighed for dem, for derved at fremme koordinering af oplysninger om de tilgængelige indsamlingssteder, uanset hvilke producenter eller andre aktører der har opstillet dem
- c) deres rolle i forbindelse med at bidrage til genbrug, genanvendelse og andre former for nyttiggørelse af WEEE

d) de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af tilstedeværelsen af farlige stoffer i EEE

e) betydningen af piktogrammet i bilag IX.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, således at forbrugerne medvirker til indsamling af WEEE, og til at tilskynde dem til at lette genbrugs-, behandlings- og nyttiggørelsesprocessen.

4. Med henblik på at minimere bortskaffelse af WEEE som usorteret husholdningsaffald og at lette særskilt indsamling heraf sikrer medlemsstaterne, at producenterne på passende måde — fortrinsvis i overensstemmelse med den europæiske standard EN 50419 ⁽¹⁾ — mærker EEE, som bringes i omsætning, med piktogrammet som vist i bilag IX. Piktogrammet kan anbringes på emballage for EEE samt på brugsvejledningen og garantibeviset, hvis dette undtagelsesvis er nødvendigt som følge af produktets størrelse eller funktion.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at nogle eller alle de i stk. 2, 3 og 4 nævnte oplysninger skal gives af producenter og/eller distributører, f.eks. i brugsvejledningen, på salgsstedet eller gennem oplysningskampagner.

Artikel 15

Oplysninger til behandlingsanlæg

1. For at lette forberedelse med henblik på genbrug og korrekt og miljørigtig behandling af WEEE, herunder vedligeholdelse, opgradering, renovering og genanvendelse, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at producenterne stiller oplysninger om forberedelse med henblik på genbrug og om behandling gratis til rådighed for hver enkelt type nyt EEE, der for første gang bringes i omsætning i Unionen, senest et år efter, at udstyret er bragt i omsætning. I det omfang centre, der forbereder med henblik på genbrug, og behandlings- og genanvendelsesanstaltninger har behov herfor, for at kunne efterkomme bestemmelserne i dette direktiv, skal oplysningerne identificere de forskellige komponenter og materialer i EEE samt placeringen af farlige stoffer og blandinger i EEE. Producenterne af EEE stiller oplysningerne til rådighed for centre, der forbereder med henblik på genbrug, og behandlings- og genanvendelsesanstaltninger i form af manualer eller i form af elektroniske medier (f.eks. cd-rom eller online-tjenester).

2. Med henblik på at sikre at kunne fastslå tidspunktet for, hvornår EEE er bragt i omsætning, skal medlemsstaterne sikre, at en særlig mærkning på EEE specificerer, at det pågældende EEE er bragt i omsætning efter den 13. august 2005. Den europæiske Standard EN 50419 anvendes fortrinsvis til dette formål.

⁽¹⁾ Vedtaget af Cenelec i marts 2006.

Artikel 16

Registrering, oplysninger og rapportering

1. Medlemsstaterne udarbejder i overensstemmelse med stk. 2 et producentregister, som også skal omfatte producenter, der leverer EEE ved hjælp af fjernkommunikation. Dette register benyttes til at overvåge opfyldelsen af kravene i dette direktiv.

Producenter, der leverer EEE ved hjælp af fjernkommunikation som defineret i artikel 3, stk. 1, litra f), nr. iv), registreres i den medlemsstat, som de sælger til. Er sådanne producenter ikke registreret i den medlemsstat, som de sælger til, registreres de via deres bemyndigede repræsentant som omhandlet i artikel 17, stk. 2.

2. Medlemsstaterne sørger for, at:

a) enhver producent, eller enhver bemyndiget repræsentant, som er udnævnt i henhold til artikel 17, registreres som krævet og kan indføre alle relevante oplysninger i deres nationale register online og dermed redegøre for den pågældende producents aktiviteter i den pågældende medlemsstat

b) enhver producent eller enhver bemyndiget repræsentant, som er udnævnt i henhold til artikel 17, giver de oplysninger, der er nævnt i bilag X, del A, og forpligter sig til at ajourføre dem, når det er relevant

c) enhver producent eller enhver bemyndiget repræsentant, som er udnævnt i henhold til artikel 17, giver de oplysninger, der er nævnt i bilag X, del B

d) nationale registre på deres websted indeholder link til andre nationale registre for i alle medlemsstater at lette registreringen af producenter eller af bemyndigede repræsentanter, som er udnævnt i henhold til artikel 17.

3. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastlægger et format for registrering og rapportering og hyppigheden af rapporteringen til registret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

4. Medlemsstaterne indsamler på årsbasis oplysninger, herunder dokumenterede skøn, om mængden og kategorierne af EEE, der er bragt i omsætning, indsamlet via alle kanaler, forberedt med henblik på genbrug, genanvendt og nyttiggjort i medlemsstaterne, og om den eksporterede mængde særskilt indsamlet WEEE, angivet i vægt.

5. Hvert tredje år sender medlemsstaterne en rapport til Kommissionen om gennemførelsen af direktivet og om de oplysninger, der er fastsat i stk. 4. Rapporten om gennemførelsen udarbejdes på grundlag af et spørgeskema som fastsat i Kommissionens beslutning 2004/249/EF⁽¹⁾ og Kommissionens beslutning 2005/369/EF⁽²⁾. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

Den første rapport skal omhandle perioden fra den 14. februar 2014 indtil den 31. december 2015.

Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter.

Artikel 17

Bemyndiget repræsentant

1. Hver medlemsstat sikrer, at en producent som defineret i artikel 3, stk. 1, litra f), nr. i)-iii), der ikke er etableret på dens område, men er etableret i en anden medlemsstat, uanset artikel 3, stk. 1, litra f), nr. i)-iii), har mulighed for at udnævne en juridisk eller fysisk person, der er etableret på dens område, som bemyndiget repræsentant med ansvar for overholdelsen på dens område af denne producents forpligtelser i henhold til dette direktiv.

2. Hver medlemsstat sikrer, at en producent som defineret i artikel 3, stk. 1, litra f), nr. iv), der er etableret på dens område, og som sælger EEE til en anden medlemsstat, hvor producenten ikke er etableret, udnævner en bemyndiget repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for overholdelsen af producentens forpligtelser i henhold til dette direktiv på denne medlemsstats område.

3. Udnævnelsen af en bemyndiget repræsentant sker ved skriftlig fuldmagt.

Artikel 18

Administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der har ansvar for dette direktivs gennemførelse, samarbejder med hinanden, navnlig om at etablere en passende informationsstrøm for at sikre, at producenter overholder bestemmelserne i dette direktiv, og, hvor det er relevant, giver hinanden og Kommissionen oplysninger for at lette en korrekt gennemførelse af direktivet. Ved det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger, navnlig mellem nationale registre, anvendes elektroniske kommunikationsmidler.

Samarbejdet skal bl.a. omfatte tilladelse til adgang til relevante dokumenter og oplysninger, herunder resultaterne af eventuelle inspektioner, med forbehold af bestemmelserne i den databeskyttelseslovgivning, der gælder i den pågældende medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om at samarbejde, findes.

⁽¹⁾ EUT L 78 af 16.3.2004, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 119 af 11.5.2005, s. 13.

Artikel 19

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse artikel 16, stk. 5, og bilag IV, VII, VIII og IX til den videnskabelige og tekniske udvikling. Der tages ved ændring af bilag VII hensyn til undtagelserne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr⁽³⁾.

Inden bilagene ændres, hører Kommissionen bl.a. producenter af EEE, genanvendelsesvirksomheder, behandlingsvirksomheder, miljøorganisationer og arbejdstager- og forbrugersammenslutninger.

Artikel 20

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 4, artikel 10, stk. 3, og artikel 19, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 13. august 2012. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 4, artikel 10, stk. 3, og artikel 19 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 4, artikel 10, stk. 3, og artikel 19, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist

⁽³⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88.

begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 22

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 14. februar 2014 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

Artikel 23

Inspektion og overvågning

1. Medlemsstaterne udfører en passende inspektion og overvågning for at verificere, at direktivet gennemføres korrekt.

Denne inspektion skal som minimum omfatte:

- a) oplysninger, der indberettes inden for rammerne af producentregistret
- b) overførsler, navnlig eksport af WEEE ud af Unionen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning (EF) nr. 1418/2007, og
- c) behandlingsanlægs processer i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og bilag VII til nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at overførsler af brugt EEE, der mistænkes for at være WEEE, udføres i overensstemmelse med minimumskravene i bilag VI, og overvåger sådanne overførsler med henblik herpå.

3. Omkostningerne ved relevant analyse og inspektion, herunder oplagingsomkostninger, af brugt EEE, der mistænkes for at være WEEE, kan pålægges producenterne, tredjemænd, der handler på deres vegne, eller andre personer, der forestår overførslen af brugt EEE, der mistænkes for at være WEEE.

4. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel og af bilag VI kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, som fastsætter yderligere regler for inspektion og overvågning, navnlig ensartede betingelser for gennemførelsen af bilag VI, punkt 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

Artikel 24

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 14. februar 2014. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Forudsat at de med dette direktiv tilsigtede mål nås, kan medlemsstaterne gennemføre artikel 8, stk. 6, artikel 14, stk. 2, og artikel 15 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte økonomiske sektorer. Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

- a) Aftalerne skal kunne håndhæves.
- b) Aftalerne skal indeholde mål og de tilsvarende frister.
- c) Aftalerne skal offentliggøres i medlemsstaternes nationale officielle tidende eller et offentligt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen.
- d) Der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og de skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalen.

- e) De kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalen.
- f) Ved manglende overholdelse af aftalen gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser.

Artikel 25

Ophævelse

Direktiv 2002/96/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag XI, del A, ophæves med virkning fra 15. februar 2014, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag XI, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne heri.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag XII.

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 4. juli 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

A. D. MAVROYIANNIS

Formand

*BILAG I***Kategorier af EEE, der er omfattet af dette direktiv i overgangsperioden, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a)**

1. Store husholdningsapparater
  2. Små husholdningsapparater
  3. It- og teleudstyr
  4. Forbrugerudstyr og fotovoltaiske paneler
  5. Belysningsudstyr
  6. Elektrisk og elektronisk værktøj (undtagen stationære industrielle værktøjer i stor skala)
  7. Legetøj og fritids- og sportsudstyr
  8. Medicinsk udstyr (undtagen alle implanterede og inficerede produkter)
  9. Overvågnings- og reguleringsinstrumenter
  10. Salgsautomater
-

BILAG II

Vejledende liste over EEE, som henhører under kategorierne i bilag I

1. STORE HUSHOLDNINGSAPPARATER

Store kølemøbler

Køleskabe

Fryseudstyr

Andre store apparater til køling, opbevaring og lagring af fødevarer

Vaskemaskiner

Tørretumblere

Opvaskemaskiner

Kogeapparater

Elkomfurer

Elkogeplader

Mikrobølgeovne

Andre store apparater til madlavning og anden behandling af fødevarer

Elektrisk varmeapparatur

Elradiatorer

Andre store apparater til opvarmning af lokaler, senge og siddemøbler

Elventilatorer

Klimaanlæg

Andet blæser-, udsugnings- og klimaudstyr

2. SMÅ HUSHOLDNINGSAPPARATER

Støvsugere

Tæppefejmaskiner

Andre rengøringsapparater

Apparater til syning, strikning, vævning og anden forarbejdning til tekstiler

Strygejern og andre apparater til strygning, rulning og anden behandling af beklædning

Brødristerere

Frituregryder

Kværne, kaffemaskiner og udstyr til åbning eller forsegling af beholdere eller pakker

Elektriske knive

Hårklipningsapparater, hårtørrere, tandbørstningsapparater, barbermaskiner, massageapparater og andre apparater til kropspøje

Ure, armbåndsure og udstyr til måling, angivelse eller registrering af tid

Vægte

3. IT- OG TELEUDSTYR

Centraliseret databehandling

Mainframes

Minicomputere

Printerenheder

Pc'er

Pc'er (herunder CPU, mus, skærm og tastatur)

Bærbare (laptop) computere (herunder CPU, mus, skærm og tastatur)

Note-book-computere

Note-pad-computere

Printere

Kopieringsudstyr

Elektriske og elektroniske skrivemaskiner

Lommeregnerne og bordregnemaskiner

og andre produkter og andet udstyr til elektronisk indsamling, lagring, behandling, præsentation eller kommunikation af information

Brugerterminaler og -systemer

Telefaxapparater

Telexapparater

Telefoner

Mønttelefoner

Trådløse telefoner

Mobiltelefoner

Telefonvarere

og andre produkter eller andet udstyr til transmission af lyd, billeder eller anden information ved hjælp af telekommunikation

4. FORBRUGERUDSTYR OG FOTOVOLTAISKE PANELER

Radioapparater

Tv-apparater

Videokameraer

Videobåndoptagere

Hi-fi-båndoptagere

Forstærkere

Musikinstrumenter

og andre produkter eller andet udstyr til optagelse eller gengivelse af lyd eller billeder, herunder signaler eller anden teknologi til formidling af lyd og billeder på anden måde end ved telekommunikation

Fotovoltaiske paneler

5. BELYSNINGSUDSTYR

Lysarmaturer, til lysstofrør/lavenergipærer (med undtagelse af lysarmaturer i husholdninger)

Lysstofrør

Kompakt-lysstofpærer (lavenergipærer)

Udladningspærer, herunder tryknatriumpærer og halogenpærer

Lavtryksnatriumpærer

Anden belysning eller andet udstyr til spredning eller regulering af lys (med undtagelse af glødepærer)

6. ELEKTRISK OG ELEKTRONISK VÆRKTØJ (UNDTAGEN STATIONÆRE INDUSTRIELLE VÆRKTØJER I STOR SKALA)

Boremaskiner

Save

Symaskiner

Udstyr til drejning, fræsning, slibning, formaling, savning, skæring, klipning, boring, hulning, stansning, foldning, bøjning eller lignende forarbejdning af træ, metal og andre materialer

Værktøj til nitning, sømning eller skruring eller fjernelse af nitter, søm, skruer eller lignende brug

Værktøj til svejsning, lodning eller anden brug

Udstyr til sprøjtning, fordeling, spredning eller anden behandling af flydende eller luftformige stoffer med andre midler

Værktøj til græsslåning eller andre haveaktiviteter

7. LEGETØJ OG FRITIDS- OG SPORTSUDSTYR

Elektriske tog og racerbaner

Håndholdte spillekonsoller

Videospil

Computere til cykling, dykning, løb, roning osv.

Sportsudstyr med elektriske eller elektroniske komponenter

Enarmede tyveknægte

8. MEDICINSK UDSTYR (UNDTAGEN ALLE IMPLANTEREDE OG INFICEREDE PRODUKTER)

Strålebehandlingsudstyr

Kardiologisk udstyr

Dialyseudstyr

Lungeventilatorer

Nuklearmedicinsk udstyr

Laboratorieudstyr til in vitro-diagnostik

Analyseudstyr

Fryseudstyr

Fertiliseringsprøver

Andre apparater til påvisning, forebyggelse, kontrol, behandling og lindring af sygdomme, skader eller handicap

9. OVERVÅGNINGS- OG REGULERINGSINSTRUMENTER

Røgdetektorer

Varmeregulatorer

Termostater

Måle-, veje- eller justeringsapparater til husholdninger eller som laboratorieudstyr

Andre overvågnings- og reguleringsinstrumenter, der anvendes i industrianlæg (f.eks. i kontroltavler)

10. AUTOMATISKE DISPENSERE

Automater til varme drikke

Automater til varme eller kolde flasker eller dåser

Automater til faste produkter

Pengeautomater

Alle apparater, som automatisk leverer alle slags produkter

BILAG III

KATEGORIER AF EEE, DER ER OMFATTET AF DETTE DIREKTIV

1. Udstyr til temperaturudveksling
2. Skærme, monitorer og udstyr indeholdende skærme med en overflade, der er større end 100 cm²
3. Lyskilder
4. Stort udstyr (en ydre dimension på mere end 50 cm) herunder, men ikke begrænset til:

husholdningsapparater, it- og teleudstyr, forbrugerudstyr, lysarmaturer, udstyr til gengivelse af lyd eller billeder, musikudstyr, elektrisk og elektronisk værktøj, legetøj, fritids- og sportsudstyr, medicinsk udstyr, overvågnings- og reguleringsinstrumenter, automatiske dispensere, udstyr til produktion af elektrisk strøm. Denne kategori omfatter ikke det udstyr, der er omfattet af kategori 1-3.

5. Småt udstyr (ingen ydre dimension på mere end 50 cm) herunder, men ikke begrænset til:

husholdningsapparater, forbrugerudstyr, lysarmaturer, udstyr til gengivelse af lyd eller billeder, musikudstyr, elektrisk og elektronisk værktøj, legetøj, fritids- og sportsudstyr, medicinsk udstyr, overvågnings- og reguleringsinstrumenter, automatiske dispensere, udstyr til produktion af elektrisk strøm. Denne kategori omfatter ikke det udstyr, der er omfattet af kategori 1 til 3 og 6.

6. Småt it- og telekommunikationsudstyr (ingen ydre dimension på mere end 50 cm)

BILAG IV

Ikke-udtømmende liste over EEE, som henhører under kategorierne i bilag III

1. Udstyr til temperaturudveksling

Køleskabe, frydere, udstyr til automatiseret levering af kolde produkter, klimaanlæg, udstyr til affugtning, varmepumper, radiatorer indeholdende olie og andet udstyr til temperaturudveksling, der anvender andre væsker end vand til temperaturudveksling.

2. Skærme, monitorer og udstyr indeholdende skærme med en overflade, der er større end 100 cm²

Skærme, tv-apparater, LCD-fotorammer, monitorer, bærbare computere, notebooks.

3. Lyskilder

Almindelige lysstofrør, kompaktlysstofrør, lysstofrør, udladningsrør - herunder tryknatriumpærer og halogenpærer, lavtryksnatriumpærer, LED.

4. Stort udstyr

Vaskemaskiner, tørretumblere, opvaskemaskiner, kogeapparater, elkomfurer, elkogepander, lysarmaturer, udstyr til gengivelse af lyd eller billeder, musikudstyr (undtagen pibeorgler opsat i kirker), apparater til syning og vævning, større computer mainframes, større printere, kopieringsudstyr, større møntautomater, større medicinsk udstyr, større overvågnings- og reguleringsinstrumenter, større apparater til automatiseret levering af produkter og penge, fotovoltaiske paneler.

5. Småt udstyr

Støvsugere, tæppefejmaskiner, apparater til syning, lysarmaturer, mikrobølgeovne, ventilationsudstyr, strygejern, brødrister, elektriske knive, elkedler, ure, elektriske barbermaskiner, vægte, apparater til hårpleje og kropspåbeholdelse, regnemaskiner, radioapparater, videokameraer, videobåndoptagere, hi-fi-udstyr, musikinstrumenter, udstyr til gengivelse af lyd eller billeder, elektrisk og elektronisk legetøj, sportsudstyr, computere til cykling, dykning, løb, roning osv., røgdetektorer, varmeregulatorer, termostater, mindre elektrisk og elektronisk værktøj, mindre medicinsk udstyr, mindre overvågnings- og reguleringsinstrumenter, mindre apparater til automatiseret levering af produkter, mindre udstyr med indbyggede fotovoltaiske paneler.

6. Småt it- og telekommunikationsudstyr (ingen ydre dimension på mere end 50 cm)

Mobiltelefoner, GPS, lommeregner, routere, pc'er, printere, telefoner.

BILAG V

MINIMUMSNYTTIGGØRELSESMÅL I ARTIKEL 11

Del 1: Minimumsmål, der gælder per kategori fra 13. august 2012 til 14. august 2015 for kategorierne i bilag I:

- a) For WEEE, der henhører under kategori 1 eller 10 i bilag I, skal
  - 80 % nyttiggøres, og
  - 75 % genanvendes.
- b) For WEEE, der henhører under kategori 3 eller 4 i bilag I, skal
  - 75 % nyttiggøres, og
  - 65 % genanvendes.
- c) For WEEE, der henhører under kategori 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 i bilag I, skal
  - 70 % nyttiggøres, og
  - 50 % genanvendes.
- d) For gasudladningspærer skal 80 % genanvendes.

Del 2: Minimumsmål, der gælder per kategori fra 15. august 2015 til 14. august 2018 for kategorierne i bilag I:

- a) For WEEE, der henhører under kategori 1 eller 10 i bilag I, skal
  - 85 % nyttiggøres, og
  - 80 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
- b) For WEEE, der henhører under kategori 3 eller 4 i bilag I, skal
  - 80 % nyttiggøres, og
  - 70 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
- c) For WEEE, der henhører under kategori 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 i bilag I, skal
  - 75 % nyttiggøres, og
  - 55 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
- d) For gasudladningspærer skal 80 % genanvendes.

Del 3: Minimumsmål, der gælder per kategori fra 15. august 2018 for kategorierne i bilag III:

- a) For WEEE, der henhører under kategori 1 eller 4 i bilag III, skal
    - 85 % nyttiggøres, og
    - 80 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
  - b) For WEEE, der henhører under kategori 2 i bilag III, skal
    - 80 % nyttiggøres, og
    - 70 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
  - c) For WEEE, der henhører under kategori 5 eller 6 i bilag III, skal
    - 75 % nyttiggøres, og
    - 55 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
  - d) For WEEE, der henhører under kategori 3 i bilag III, skal 80 % genanvendes.
-

BILAG VI

MINDSTEKRAV TIL OVERFØRSLER

1. Med henblik på at skelne mellem EEE og WEEE, når indehaveren af den pågældende genstand påstår at have til hensigt at overføre, eller være i færd med at overføre, brugt EEE og ikke WEEE, skal medlemsstaterne kræve, at indehaveren er i besiddelse af følgende som dokumentation for denne påstand:
  - a) en kopi af fakturaen og kontrakten om salg og/eller overdragelse af ejerskabet for EEE, hvoraf det fremgår, at udstyret er beregnet til direkte genbrug og er i fuld funktionsduelig stand
  - b) dokumentation for evaluering eller afprøvning i form af en kopi af optegnelserne (prøvningscertifikat eller bevis for funktionsduelighed) for hver genstand i forsendelsen samt en protokol indeholdende alle optegnelser i henhold til punkt 3
  - c) en erklæring fra indehaveren, der forestår transporten af EEE, om, at ingen af materialerne eller udstyret i forsendelsen er affald, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, og
  - d) passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport, læsning og aflæsning, især ved tilstrækkelig emballage og passende stabling af forsendelsen.
2. Som en undtagelse finder punkt 1, litra a) og b), og punkt 3 ikke anvendelse, hvis det med afgørende beviser kan dokumenteres, at overførslen finder sted inden for rammerne af en overførselsaftale mellem virksomheder, og at:
  - a) EEE returneres til producenten eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, som fejlbehæftet til reparation under garantien med henblik på genbrug, eller
  - b) brugt EEE til erhvervmæssig brug returneres til producenten eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, eller en tredjemands anlæg i lande, som OECD-Rådets beslutning C(2001)107/final om revision af beslutning C(92)39/final om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald bestemt til nyttiggørelse finder anvendelse på, til renovering eller reparation i henhold til en gyldig aftale med henblik på genbrug, eller
  - c) fejlbehæftet brugt EEE til erhvervmæssig brug, såsom medicinsk udstyr eller dele heraf, returneres til producenten eller en tredjemand, som handler på dennes vegne, til årsagsanalyse i henhold til en gyldig aftale, hvis en sådan analyse kun kan foretages af producenten eller tredjemand, der handler på dennes vegne.
3. Til dokumentation af, at de overførte genstande er brugt EEE og ikke WEEE, stiller medlemsstaterne krav om, at følgende trin skal udføres med henblik på at afprøve og føre en optegnelse over brugt EEE:

Trin 1: Afprøvning

- a) Funktionsdueligheden skal afprøves, og tilstedeværelsen af farlige stoffer evalueres. Hvilke afprøvninger, som skal foretages, afhænger af arten af EEE. For størsteparten af det brugte EEE er en afprøvning af de vigtigste funktioner tilstrækkelig.
- b) Der skal føres en optegnelse over resultaterne af evalueringen og afprøvningen.

Trin 2: Optegnelse

- a) Optegnelsen skal fastgøres forsvarligt, men ikke permanent, enten på selve EEE (hvis det ikke er emballeret) eller på emballagen således, at den kan læses uden at åbne udstyrets emballage.
- b) Optegnelsen skal indeholde følgende oplysninger:
  - genstandens navn (udstyrets navn, hvis det er opført på listen i bilag II eller IV, alt efter omstændighederne og kategori, jf. bilag I eller III, alt efter omstændighederne)
  - genstandens identifikationsnummer (type nr.), hvis det er relevant
  - produktionsår (hvis dette er kendt)
  - navn og adresse på den virksomhed, der er ansvarlig for at dokumentere funktionsdueligheden

- resultatet af afprøvninger, jf. trin 1 (herunder dato for afprøvning af funktionsduelighed)
  - arten af de udførte afprøvninger.
4. Foruden den dokumentation, der er anmodet om i punkt 1, 2 og 3, skal hver forsendelse (f.eks. transportcontainer eller lastvognslæs) af brugt EEE ledsages af:
- a) et relevant transportdokument, f.eks. CMR eller fragtbrev
  - b) en erklæring fra den ansvarshavende person vedrørende dennes ansvar.
5. I mangel af bevis for, at en genstand er brugt EEE og ikke WEEE på grundlag af passende dokumentation som påkrævet i punkt 1, 2, 3 og 4, og i mangel af passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport, læsning og aflæsning, navnlig ved tilstrækkelig emballage og passende stabling af forsendelsen, hvilket er krav, der påhviler indehaveren, der forestår transporten, antager medlemsstatens myndigheder, at en genstand er WEEE, og at en forsendelse udgør en ulovlig overførsel. Under disse omstændigheder håndteres forsendelsen i overensstemmelse med artikel 24 og 25 i forordning (EF) nr. 1013/2006.
-

BILAG VII

Selektiv behandling af materialer og komponenter i affald af elektrisk og elektronisk udstyr som nævnt i artikel 8, stk. 2

1. Mindst følgende stoffer, blandinger og komponenter skal udtages fra alt særskilt indsamlet WEEE:

- Kondensatorer, der indeholder polychlorerede biphenyler (PCB), i overensstemmelse med Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) ⁽¹⁾.
- Kviksløvholdige komponenter, såsom kontakter og lamper til baggrundsbelysning
- Batterier
- Printkort fra mobiltelefoner generelt og fra andre anordninger, hvis printkortets overflade er på over 10 cm²
- Tonerpatroner, flydende og pastaagtige, såvel som farvetoner
- Plast indeholdende bromerede flammehæmmere
- Asbestaffald og komponenter, der indeholder asbest
- Billedrør
- Chlorfluorcarboner (CFC), hydrochlorfluorcarboner (HCFC), hydrofluorcarboner (HFC) og carbonhydrider (HC)
- Gasudladningspærer
- LCD-skærme (med indfatning, hvis det er hensigtsmæssigt) med et areal på over 100 cm² og alle LCD-skærme, der baggrundsbelyses med gasudladningspærer
- Udvendige elektriske kabler
- Komponenter indeholdende ildfaste keramiske fibre som beskrevet i Kommissionens direktiv 97/69/EF af 5. december 1997 om 23. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽²⁾
- Komponenter indeholdende radioaktive stoffer bortset fra komponenter, der ligger under undtagelsestærsklerne i artikel 3 og bilag I i Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽³⁾
- Elektrolytkondensatorer, som indeholder stoffer, der giver anledning til bekymring (højde > 25 mm, diameter > 25 mm eller et dertil svarende volumen).

Ovennævnte stoffer, blandinger og komponenter bortskaffes eller nyttiggøres i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF.

2. Følgende komponenter af WEEE, som er indsamlet særskilt, skal behandles som anført:

- Billedrør: Den fluorescerende belægning udtages

⁽¹⁾ EFT L 243 af 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 343 af 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

- Udstyr, der indeholder gasser, som er ozonlagsnedbrydende eller har et GWP (global warming potential) på over 15, f.eks. i skum og kølekredsløb: Gasserne udtages og behandles forsvarligt. Ozonlagsnedbrydende gasser behandles i henhold til forordning (EF) nr. 1005/2009
  - Gasudladningspærer: Kviksølvet udtages.
3. Af miljøhensyn og i betragtning af det ønskelige i forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse skal punkt 1 og 2 anvendes på en sådan måde, at miljørigtig forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af komponenter eller hele apparater ikke hindres.
-

BILAG VIII

TEKNISKE KRAV SOM NÆVNT I ARTIKEL 8, STK. 3

1. Pladser til oplagring (herunder midlertidig oplagring) af WEEE forud for behandlingen med forbehold af kravene i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽¹⁾:
  - Impermeable belægnings for relevante arealer med udslipsindsamlingsfaciliteter og, hvor det er relevant, sandfang og olieudskillere
  - Vejrfast overdækning for relevante arealer.
2. Anlæg til behandling af WEEE:
  - Vægte til vejning af det behandlede affald
  - Impermeable belægnings og vandtæt overdækning for relevante arealer med udslipsindsamlingsfaciliteter og, hvor det er relevant, sandfang og olieudskillere
  - Egnet oplagringsplads til afmonterede reservedele
  - Egnede beholdere til oplagring af batterier, PCB/PCT-holdige kondensatorer og andet farligt affald som f.eks. radioaktivt affald
  - Udstyr til behandling af afløbsvand i henhold til sundheds- og miljøforskrifterne.

⁽¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

BILAG IX

PIKTOGRAM TIL MÆRKNING AF EEE

Piktogrammet til angivelse af særskilt indsamling af EEE består af en overstreget affaldsspand på hjul, som vist nedenfor. Piktogrammet skal anbringes på en sådan måde, at det er synligt, læseligt og usletteligt.

—

BILAG X

OPLYSNINGER VED REGISTRERING OG RAPPORTERING SOM NÆVNT I ARTIKEL 16**A. Oplysninger, der skal forelægges ved registrering:**

1. Navn og adresse på producenten eller den bemyndigede repræsentant som udnævnt i henhold til artikel 17 (postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefon- og faxnummer, e-mail-adresse samt kontaktperson). I tilfælde af en bemyndiget repræsentant som defineret i artikel 17 også kontaktoplysninger på den producent, der repræsenteres
2. Producentens nationale identifikationskode, herunder producentens europæiske momsregistreringsnummer eller nationale momsregistreringsnummer
3. Kategori af EEE fastsat i bilag I eller III, alt efter omstændighederne
4. Typen af EEE (husholdningsudstyr eller andet end husholdningsudstyr)
5. Varemærke for EEE
6. Oplysninger om, hvordan producenten opfylder sine forpligtelser: individuel eller kollektiv ordning, herunder oplysninger om finansiel garanti
7. Anvendt salgsmetode (f.eks. fjernsalg)
8. Erklæring om, at de afgivne oplysninger er sandfærdige.

B. Oplysninger, der skal forelægges ved rapportering:

1. Producentens nationale identifikationskode
2. Rapporteringsperiode
3. Kategori af EEE fastsat i bilag I eller III, alt efter omstændighederne
4. Mængde af EEE, som er bragt i omsætning på det nationale marked, angivet i vægt
5. Mængde, angivet i vægt, af affald af EEE, der er særskilt indsamlet, genanvendt (herunder /forberedt til genbrug), nyttiggjort og bortskaffet i medlemsstaten eller overført i eller uden for Unionen.

Bemærk: De i punkt 4 og 5 omhandlede oplysninger skal angives efter kategori.

BILAG XI

DEL A*Ophævet direktiv med ændringer**(jf. artikel 25)*

Direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 106)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/34/EF (EUT L 81 af 20.3.2008, s. 65)

DEL B*Frister for gennemførelse i national ret**(jf. artikel 25)*

Direktiv	Frist for gennemførelse
2002/96/EF	13. august 2004
2003/108/EF	13. august 2004
2008/34/EF	—

BILAG XII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2002/96/EF	Dette direktiv
Artikel 1	—
—	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 3, litra a)
Artikel 2, stk. 1, (delvist)	Artikel 2, stk. 3, litra b)
Bilag IB, punkt 5, sidste produkt	Artikel 2, stk. 3, litra c)
Bilag IB, punkt 8	Artikel 2, stk. 4, litra g)
—	Artikel 2, stk. 4, litra a)-f) og artikel 2, stk. 5
Artikel 3, litra a)	Artikel 3, stk. 1, litra a)
—	Artikel 3, stk. 1, litra b)-d)
Artikel 3, litra b)	Artikel 3, stk. 1, litra e)
Artikel 3, litra c)-h)	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, litra i)	Artikel 3, stk. 1, litra f)
Artikel 3, litra j)	Artikel 3, stk. 1, litra g)
Artikel 3, litra k)	Artikel 3, stk. 1, litra h)
Artikel 3, litra l)	—
Artikel 3, litra m)	Artikel 3, stk. 1, litra i)
—	Artikel 3, stk. 1, litra j)-o)
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1 og 2	Artikel 5, stk. 1 og 2
—	Artikel 5, stk. 3 og 4
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, stk. 5
—	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 4	Artikel 6, stk. 2
Artikel 5, stk. 5	Artikel 7, stk. 1 og 2
—	Artikel 8, stk. 1
Artikel 6, stk. 1, første og andet afsnit, og stk. 3	Artikel 8, stk. 2, 3 og 4
Bilag II, Del 4	Artikel 8, stk. 4, andet afsnit, første punktum
Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 8, stk. 5
Artikel 6, stk. 6	Artikel 8, stk. 6

Direktiv 2002/96/EF	Dette direktiv
Artikel 6, stk. 2	Artikel 9, stk. 1 og 2
Artikel 6, stk. 4	Artikel 9, stk. 3
Artikel 6, stk. 5	Artikel 10, stk. 1 og 2
—	Artikel 10, stk. 3
Artikel 7, stk. 1	—
Artikel 7, stk. 2	Artikel 11, stk. 1 og bilag V
—	Artikel 11, stk. 2
—	Artikel 11, stk. 3
Artikel 7, stk. 3, første afsnit	Artikel 11, stk. 4
Artikel 7, stk. 3, andet afsnit	—
Artikel 7, stk. 4	—
Artikel 7, stk. 5	Artikel 11, stk. 5
—	Artikel 11, stk. 6
Artikel 8, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
—	Artikel 12, stk. 2
Artikel 8, stk. 2, første og andet afsnit	Artikel 12, stk. 3
Artikel 8, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 14, stk. 1, delvis
Artikel 8, stk. 3, første afsnit	Artikel 12, stk. 4
—	Artikel 12, stk. 5
Artikel 8, stk. 3, andet afsnit	Artikel 14, stk. 1, delvis
Artikel 8, stk. 4	—
Artikel 9, stk. 1, første afsnit	Artikel 13, stk. 1, første afsnit
Artikel 9, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 9, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 13, stk. 1, andet afsnit
Artikel 9, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 9, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 10, stk. 1	Artikel 14, stk. 2
Artikel 10, stk. 2	Artikel 14, stk. 3
Artikel 10, stk. 3	Artikel 14, stk. 4
Artikel 10, stk. 4	Artikel 14, stk. 5
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12, stk. 1, delvis	Artikel 16, stk. 1 til 3
Artikel 12, stk. 1, første afsnit (delvis)	Artikel 16, stk. 4
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 1 og 2, og artikel 17, stk. 2 og 3

Direktiv 2002/96/EF	Dette direktiv
Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 16, stk. 3 og 5
—	Artikel 17, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 18
Artikel 12, stk. 2	Artikel 16, stk. 5
Artikel 13	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 14 stk.	Artikel 21
Artikel 15	Artikel 22
Artikel 16	Artikel 23, stk. 1
—	Artikel 23, stk. 2 til 4
Artikel 17, stk. 1 til 3	Artikel 24, stk. 1 til 3
Artikel 17, stk. 4	Artikel 7, stk. 3
Artikel 17, stk. 5	Artikel 7, stk. 4-7, artikel 11, stk. 6, artikel 12, stk. 6
—	Artikel 25
Artikel 18	Artikel 26
Artikel 19	Artikel 27
Bilag IA	Bilag I
Bilag IB	Bilag II
—	Bilag III, IV og VI
Bilag II til IV	Bilag VII til IX
—	Bilag X og XI
—	Bilag XII

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA